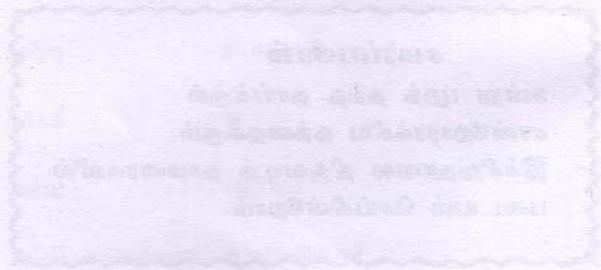

சதா நூளந்தம்

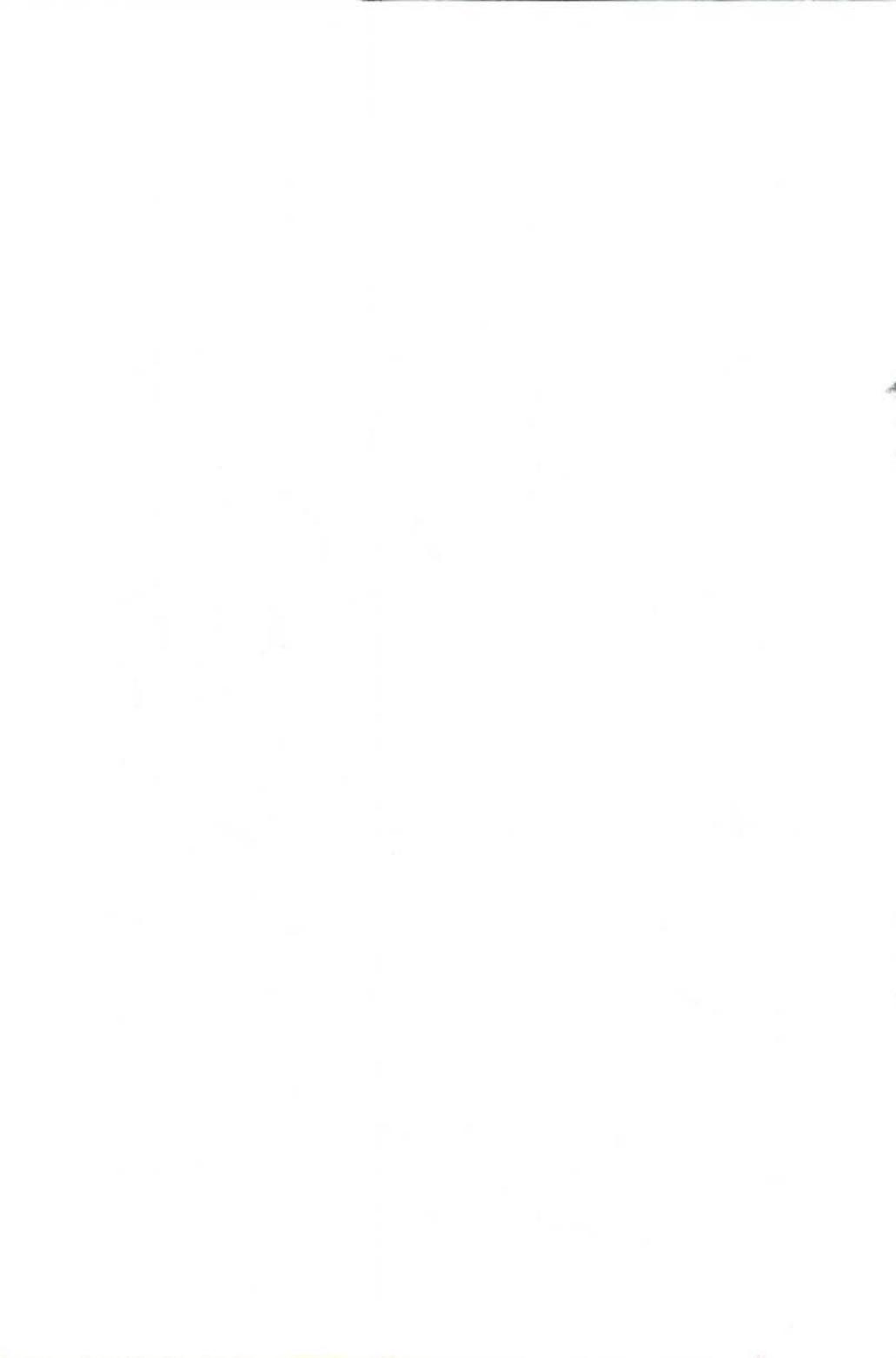
அமர் செல்லப்பா சதானந்தன்
J.P., ஓய்வுநிலை அஞியர், சமூக சேவையாளர்

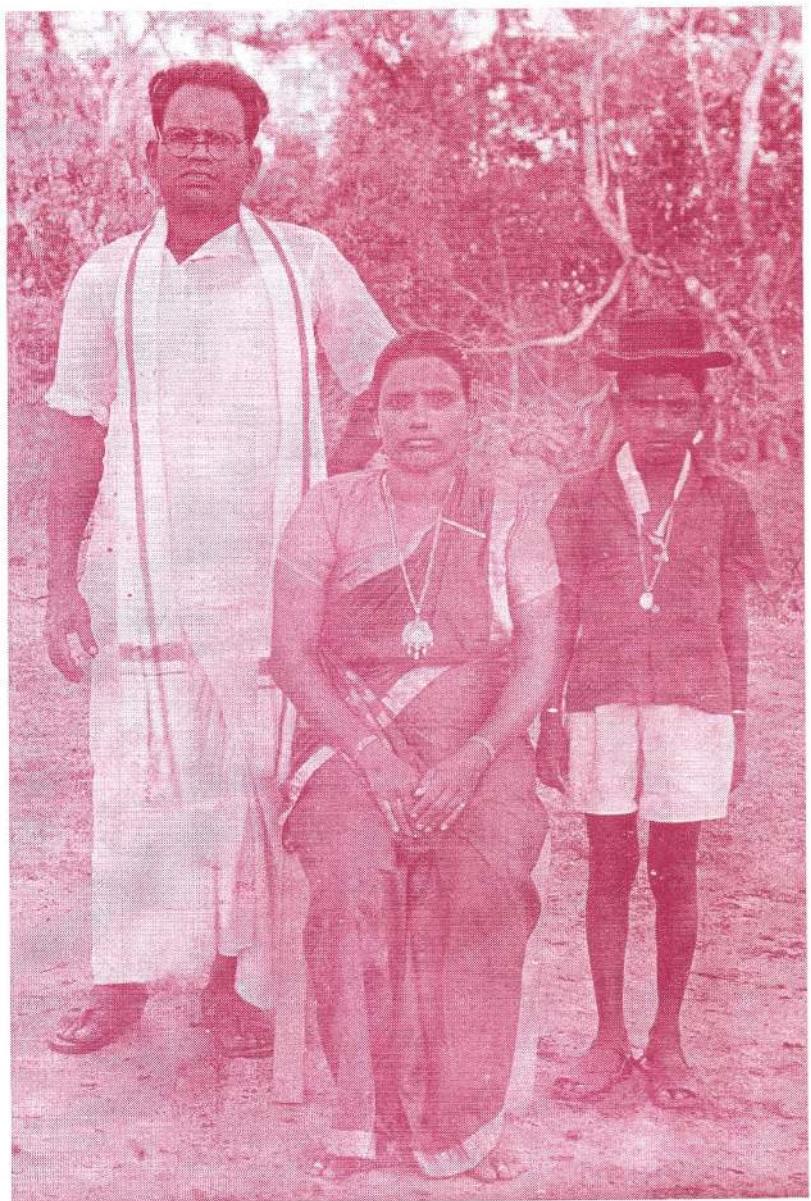
27.04.2019

50th Wedding Anniversary of Mr/Mrs.Sathananthan

தாய், தந்தையருடன்

அமரர் செ.சதானந்தன் - வாழ்வியல் நோக்கு

;தேடிச் சோறு தினம் தின்று - பல
சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பமிக வளன்று - பிறர்
வாடப் பல செயல்கள் செய்து - நரை
கூடிக் கிழப்பருவ மெய்தி - கொடுங்
கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாடும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போல - நான்
வீழ்வே வென்று நினைத்தாயோ.

(பாரதி)

மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு என்பது சாதாரணமாக அமைந்திடலும் மரணம் வரையான வாழ்வு என்பது வரலாற்றாக அமைய வேண்டும் என கூறப்படுகிறது. அந்த வகையிலே தான் கடந்த 13.03.2019ல் காலமான அமரர் சதானந்தன் அவர்களையும் நோக்க வேண்டி உள்ளது.

வடமராட்சியின் மத்திய பகுதியாக அமைந்துள்ளது அல்லவூராகும். அல்லவூரிலே சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையாரது குழாத்தினரிடையே பிறந்தவர்தான். அமரர் அவர்களாவார். விண்ணீரும் வற்றிப் புவநீரும் வற்றி புலவோர் தவிக்கின்ற காலத்திலே தண்ணீரும் சோறும் கொடுத்து உண்ணீர் உண்ணீர் என்பாள் திருப்பணந்தாள் பட்டனே.

இப்பிரதேசத்தில் காளமேகத்தின் மேற்காட்டிய பாடலை நினைவூட்டும் வகையிலே வாழ்தவர்தான் சங்கரியார் என அழைக்கப்பட்ட சங்கரன் தனது மனைவி தன்னிடம் வந்தவர்க்கெல்லாம் உணவு உண்ணக் கொடுத்து அதனைப் பார்த்து இன்புற்ற ஒருவராவார். இவர்களது இல்லறத்தின் நல்லறமாக பழனி, செல்லப்பா, குழந்தை ஆகிய ஆண் மகவுகளோடு பொன்னம்மா என்ற பெண் குழந்தையினையும் பெற்று மகிழ்ந்திருந்தனர். இவர்களில் செல்லப்பா பிரபல வர்த்தகாராக விளங்கியவர். நீண்டகாலம் மூல்லைதீவு மாவட்டத்திலும் திருகோணமலை பிரதேசத்தில் கொட்டியாரம் (முதூர்), கிண்ணியா, தம்பலகாமம் ஆகிய இடங்களிலே கள்ளுக்குதம் குத்தகைக்கு எடுத்து தொழில் புரிந்து வந்தவர். இதன் காரணமாக அவர் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தவர்.

செல்லப்பா தங்கமுத்துவை மண முடித்ததன் பேறாக 23.07.1940 இல் அமரர் சதானந்தன் அவர்கள் புத்திரனாக வந்துதித்தார். அமரர் அவர்களின் தந்தையார் மிக்க பொருளாதார வளம் உள்ளவராக விளங்கியமையினாலே சதானந்தன் அவர்களும் தனது இளமைக்காலத்தில் மிகுந்த சுதந்திரமான வேண்டிய பொருள் பண்டம், அணிகள் என பெற்று வாழ்ந்து வந்தார்.

கல்வி

சதானந்தன் அவர்களது ஆரம்பக்கல்வி குருவின் பேறாய் அமைந்தது எனலாம். வதிரி சைவப்புலவர் அவர்களே அவருக்கு குருவாக அமைந்தார். தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையிலே அக்கால மரபுப்படி விஜயதசமி நாளன்று வித்தியாரம்பம் செய்யப்பட்டு சின்ன முதலில் சேர்க்கப்பட்டார். இக்காலப்பகுதியிலே தாய் தந்தையர் தாம் தொழில் செய்த இடத்திற்கு சென்று குடும்பமாக வசிக்க வேண்டி இருந்ததனால் அவருடைய பாடசாலையும் மாற்ற வேண்டியதாயிற்று. முதூர் ஞோ.க.த.க.பாடசாலையில் தனது கல்வியியைத் தொடர்ந்துவரும் நாளிலே பொக்கிளிப்பான் ஞோயினால் பீடிக்கப்படவே இரவோடிரவாக வாடகை வண்டிமூலம் ஊருக்கு வரவேண்டியதாயிற்று முதூர்க் கல்விக்கு முந்றுப்புள்ளி வைத்து மீண்டும் தேவயையாளிச் சைவ வித்தியாலையிலேயே தனது கல்வியியைத்தொடர்லானார்.

ஆறாம் வகுப்பு ஆங்கிலக்கல்வி கற்பதற்காக யா/வதிரி திரு இருதயக் கல்லூரிக்கு அனுமதி பெற்ற இவர் தனது உடன்பிறவாச் சகோதரன் சிவானந்தன் அவர்களுடைய வழிகாட்டவிலே தனது கல்வியைத் தொடரலானார்.

இக்காலப்பகுதியில் பாடசாலை உதைபற்றாட்ட அணியிலும் விளையாடி வரலானார். இவருடன் அமர்க்கமலாகரன், அமர்க்கருமேராசா ஆகியோர் ஒன்றாக விளையாடியவர்களாவார். பின்னர் சீனியர் செக்கண்ட்டிரி கல்வியைத் தொடர்வதற்காக யாழ் மத்திய கல்லூரியில் விடுதி மாணவனாக இணைந்து கொண்டார். இங்குதான் இவருக்கு இடதுசாரியாகச் சிந்தனைகள் முளை கொண்டன. எனவே அயலவரும், முத்தவருமான சி.க.இராசேந்திரன், மற்றும் வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் என இவருடைய இடதுசாரிய சிந்தனை புடம்போடப்படுகிறது.

பின்னர் தனது கல்வியினை யா/கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து SSC பரிட்சையில் சித்தியடைந்தார். இக்காலப்பகுதியிலே அமர்க்கான அவர்களுடைய தந்தையாரின் தொழில் பங்காளியாக விளங்கிய தெண்ணைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் அவர்கள் தனது செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி நவின்டில், கொற்றாவத்தை பிள்ளைகளின் நலன் கருதி இளையார் கிணற்றுதிப் பகுதியில் ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டு வந்தார். இதன் மூலம் தனது தாய் மாமன் மகன் நடேசு (தெண்ணை) மற்றும் சதானந்தன் ஆகிய இருவருக்கும் நியமனம் பெற்றுக் கொடுப்பதுமே நோக்கமாயிருந்தது. ஆனாலும் தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையை Grant ஆக்குவதற்கு இது தடையாக விளங்கும் என்பதனால் நடேசு (தெண்ணை) அவர்களுக்கு தேவரையாளி சைவ வித்தியாசைலயின் நியமனம் வழங்கி இம் முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது.

தோழில் முயற்சி :-

அன்றைய காலகட்டத்தில் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்ட பல மாற்றங்கள் வடபுல அரசியலிலும் பிரதிபலித்தன என்னாம். அவ்வகையில் இடதுசாரிகளது பிரதிநிதித்துவம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. அதே போல வடபுல அரசியலிலும் தோழர் பொன் கந்தையா அவர்கள் தேர்தலில் வென்று பாராஞ்சும்ற உறுப்பினராக

தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவரது காலத்திலே கிராமப்புறங்களில் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அப்பாடசாலைகளுக்கு அப்பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. கம்பர்மலை அ.த.க.பாடசாலை, இமையாணன் அ.த.க.வித்தியாலயம், புலோலி கிழக்கு அ.த.க.பாடசாலை போன்ற பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அப்பிரதேச இளைஞர்களுக்கு நியமனம் வழங்கப்பட்டன. இதன் ஒரு அங்கமாக சாவகச்சேரி தொகுதி எம்.பியாக விளங்கிய திரு.வி.என் நவரத்தனினம் அவர்களது பிரத்தியேக செயலாளராக விளங்கிய மந்துவில் திரு.க.நடராசா அவர்கள் பின்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து வேலையற்றிருந்த கல்விகற்ற இளைஞர்களுக்கான ஆசிரியப் பணியினை வழங்கி வந்தார். கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்கள் மீதும், அவரது சகோதரன் கலைப்போதனச் சுடர் மு.பொன்னையா அவர்களது முயற்சியினால் திரு.ம.சி.வான் ந் தன் அவர்களுக்கு, வரணி வடக் கு அ.த.க.பாடசாலையிலும், தொடர்ந்து சதாநந்தன் அவர்களுக்கு யா/கொடிகாமம் வெள்ளாம் போக்கட்டி அ.த.க.பாடசாலையிலும் பொறுப்புடன் கூடிய நியமனம் வழங்கப்பட்டன.

இக்காலப்பகுதியில் ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேச பரீட்சைக்காக ஆயத்தப்படுத்துகின்ற கல்வி முயற்சியிலும் சதாநந்தன் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார். அக்காலத் தில் யாழ்ந்துகரப்பகுதியில் எம்மவர்கள் நின்று கல்வி கற்பதற்கு உதவியாக விளங்கியவர்கள் அரியாலையூர் கவிஞர் வேஜூயாத்துரை அவர்களும், அவரது அண்ணர் வே.நடராசா (பெரியவர்) அவர்களுமாவார். இவர்கள் இல்லத்திலேயே அன்று எம் ஊரவர்கள் பலர் Dr.க.வேலும்மயிலும், Dr.வல்லிபுரம் ஆகியோரும் கல்வி கற்றவர்களாவர். இவ்வகையிலே நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலைக்கான அனுமதி கிடைக்கின்றது. அங்கு இருவருட ஆசிரிய பயிற்சி முடிந்து கண்டிமாவட்டம் டங்கெல்ட் பாடசாலையிலும் பின் குண்டசாலை அரசினர் பாடசாலையிலும் இடமாற்றம் பெற்றுவந்திருந்தார். இவரது வசதியான பாடசாலை நியமனங்களுக்கு இவருடைய நண்பர் வதிரியைச் சேர்ந்த தவரத்தினம் (கிருஸ்னமூர்த்தி) அவர்கள் பக்கபலமாக அமைந்து நின்றார்.

குண்டசாலை பாடசாலையில் இருந்தபோது அப்பாடசாலை அதிபராக விளங்கியவர் திரு.ஆறுமுகம் என்பவராவார். இவர் தெல்லிப்பளை பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆறுமுகம் அவர்கள் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்பின் பிரமுகர் அமர்த் ஹண்டி பேரின் பநாயகம் அவர்களுடைய கொள்கைகளின் பால் ஈர்க்கப்பட்டவர். அத்தோடு சமசமாஜக் கட்சியின் அங்கத்தவராவார். சிறந்த கூட்டுறவாளர் இவருடைய சந்திப்பும் அருகிருப்பும் கட்சி, கொள்கை, கூட்டுறவு போன்ற விடயங்களில் இவரைத் தெளிவு பெற வைத்தது.

குண்டசாலையில் இருந்து சதானந்தன் அவர்கள் யா/தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று வருகிறார். இக்கால கட்டமே சதானந்தன் அவர்களது வாழ்வின் முக்கியமான திருப்பு முனையாக அமைந்தது எனலாம்.

தேவரையாளி இந்துவில்தான் பின்னாளில் வடமராட்சியின் மும்மூர்த்திகள் எனப்பட்டவர்களின் சங்கமம் இடம் பெறுகின்றது. மனதாலும் கொள்கைகளாலும், சிந்தையினாலும் ஒருமித்தவர்கள் ஒன்று கலந்த இடமாக தே.இ.க.விளங்குகிறது. பொற்கால அதிபர் எனப்போற்றப்படுகின்ற எம்.எஸ்.சீனித்தும்பி அவர்களின் நம்பிக்கையை வென்றவர்களாக மட்டுமல்லாது அவரது பாடசாலை முன்னேற்றம் தொடர்பான நகர்விலும் எம்.எஸ்.சுக்கு வலது கரமாக திகழ்ந்தார்கள். சதானந்தன் அவர்களுக்கு இருந்த இயல்பான விளையாட்டு மீதான ஆர்வம் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் கரப்பந்தாட்ட அணியினைத் தோற்றுவிக்கலாயிற்கு அதே போல வருடாந்தம் உயர்வகுப்பு மாணவர்களுடன் துடுப்பாட்டம், உதைபந்து, கரம்பந்தாட்டம் என்பவற்றை ஒழங்கு செய்து மாணவர்களது அன்புக்குரியவராக விளங்கினார். வருடாவருடம் நடைபெறும் உடுப்பிட்டி வட்டார உடற்பயிற்சிப்போட்டியில் முதலிடத்தைப்பெற்று வாகை சூடுவதோடு மாவட்டமட்டத்திலும் உடற்பயிற்சி அணி வெற்றிபெற்ற வரலாறுகள் உண்டு. மாணவர்களை அன்போடு தட்டிக்கொடுப்பதும், தக்க சமயத்தில் கண்டிப்பதும் அவரை மாணவர்கள் மத்தியல் உயரேவைத்திருந்தது.

1981ம் ஆண்டு இடமாற்றம் பெற்று மணற்காடு நோ.க.த.க.பாடசாலையில் கடமையாற்றினார். குறைந்த காலமே அங்கு கடமையாற்றி இருந்தாலும் அப்பிரதேச மக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றவராகவும் விளங்கினார்.

அதிபர் சேவை

இக்காலப்பகுதியில்தான் சதானந்தன் அவர்கள் அதிபர் சேவை கிடைக்கப்பெற்று, அமர்ர் அ.மெ.யேல் அவர்கள் ஓய்வு பெற்றபோது யா/வதிரி வடக்கு மெ.மி.த.க பாடசாலையில் தனது அதிபர் கடமையினைப் பொறுப்பேற்றார். ஏறத்தாழ 12 வருடங்கள் இப்பாடாசலையில் அதிபராக பாடசாலை எவ்வித தொய்வுமின்றி நடைபெறச் சேவையாற்றினார். அமர்ர் கோ.லோகநேசன் ஆசிரியருடன் இணைந்து வடமராட்சியின் ஈடு இணைந்ற பாடசாலையாக கட்டியெழுப்பினார். மாணவர்களாலும் பெற்றோர்களாலும் பெரிய சேர் என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்டார். இன்றைய கல்விக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் என்பன வருமுன்னரே செயற்பட்டு மகிழ்வோம், மாதிரிச் சந்தை, கலைவிழா, கண்காட்சி என் பாடசாலையே அமர்க்களப்பட்டது. மூன்று நாட்கள் தொடர்சியாக மாதிரிச்சந்தை, கண்காட்சி, கலைவிழா என சிறுவர் பாடசாலை என்று சொல்லாத அளவுக்குப் பெற்றோரையும் சமூகத்தையும் சிறப்புற ஒழுங்குடுத்தி நடாத்திக் காட்டியவர். இக்காலப்பகுதியில் வேதப்பள்ளிக்கூடம் என ஒரு சாராரால் அருக்குளிப்போடு நோக்கப்பட்ட பாடசாலை அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் இருந்து மாணவர் களை உள் வாங்கி சிறப்புற நடைபெற்றது. தமிழ்த் தினிப்போட்டி ஆங்கிலத்தினைப்போட்டி எதுவானாலும் முதலிடத்தை வதிரி வடக்கு மெ.மி.த.க.வித்தியாலயத்திற்கு ஒதுக்கிவிட்டு ஏனைய இடங்களுக்குப் போட்டியிடுங்கள் என கல்வியதிகாரிகள் ஏனைய பாடசாலை அதிபர்களைப் பரிகசிக்கின்ற நிலை இருந்தது. இப்பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியைக்கற்ற பல பொறியியலாளர் கல்வியதிகாரிகள் என பல்வேறு பதவிகளில் இருந்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் இங்கிருந்து கரவெட்டி ஸ்ரீநாரதா வித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றப்பட்டார். சமூக ரீதியான அடக்குமுறைக்கும், பொருளாதார நெருக்கடிக்குள்ளும்

இருந்த இப்பிரதேச மக்களை அன்போடு தத்தெடுத்து இப்பாடசாலையிலும் பல்வேறுவிதமான முன்னேற்றங்களையும் சமூகத்தோடு இணைந்து செயற்படுத்தினராயினும் காலத்தின் கட்டாயத்தால் யா/கரணவாய் மகா வித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றும் பெற்றார்.

இப்பாடசாலையில் முதன் முதலாக நியமிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் சதானந்தன் அவர்கள் மட்டுமே இப்பாடசாலையில் காணப்பட்ட சமூக வேறுபாடுகளை இயலுமானவரை குறைத்து அவர்களுக்கான சமசந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இப்பாடசாலையில் கலைவிழா ஒன்றிற்கு அவருடைய ஆத்மநன்பர் நவாலியூரானின் (நவாலியூர் நா.செல்லத்துரை) நாடகம் ஒன்றினை அரங்கேற்றி புது வரலாறு படைத்தார். இப்பிரதேச மக்கள் அனைவரும் பங்கேற்கக் கூடியவாறான கட்டமைப்பொன்றினை உருவாக்கினார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்பால் இவரது செயற்பாடுகள் இருந்தமையினால் உயர்சாதி மக்கள் இவரோடு முரண்பட்டதோடு தேவையற்ற சர்ச்சைகளையும் தோற்றுவித்தனர். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் மக்கள் ஆதரவோடு முறியடித்து தனது அறுபதாவது வயதில் ஓய்வினைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தந்தையின் இழப்பும் திருமணவாழ்வும்

சதானந்தன் அவர்களது தந்தையார் அவர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் கற்றுக் கொண்டிருந்த போது திடீரென மரணமடைகின்றார். அவ்வளவு காலமும் கட்டுக்கடங்காத காளையாக நினைத்ததையெல்லாம் அனுபவித்த வந்தவருக்கு தந்தையின் இழப்பு பேரிழியாக அமைந்தது. மகனது திருமணம் தொடர்பாக தந்தை மகன் விரும்பும் பெண்ணை மணந்து அவருக்கு இஸ்டமாக வாழ்வைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என நினைத்திருந்தார். ஆனாலும் தாயார் தனது உறவு முறைக்குள் கிளானை இராசா, தங்கம் தம்பதிகளின் மகள் வள்ளிநாயகியை 1966 தே மாதம் திருமணம் செய்து வைத்தார். திருமணம் ஊரே பார்த்து வியந்து கொள்ளும் அளவிற்கு மின் அலங்காரங்களுடன் நடைபெற்றது. தனது மனையாளை கண்டிமாவட்டத்தில் கொண்டு

சென்று வீடு எடுத்து வாழமுடியாத பொருளாதார நிலை காணப்பட்டதனால் ஊரில் மனைவியை விட்டுத் தனது தொழில் இடத்திற்குத் திரும்பினார். ஆனாலும் 09.01.1967ல் முத்த மகன் செல்வானந்தன் பிறந்ததும் ஊருக்கு வரும் கனவை விரைவாக்கியது. 1970ல் ஊரோடு வந்தவருக்கு 30.11.1970ல் சர்வானந்தனும் 06.09.1973 ல் தேவகியும் 14.10.1976ல் கருணானந்தனும் 26.09.1979ல் ரஞ்சிதாவும் பிறந்தனர். உரிய வயது வந்த போது மக்களுக்கு திருமணத் தினையும் செய்து வைத்து மகிழ்வடைந்தனர். செல்வானந்தனும் சாவகச்சேரி நடராசா செல்வரத்தினம் தம்பதிகளின் மகள் மாலாவதியைத் திருமணம் செய்து ராஜானந்தன், ஞானானந்தன், மைத்ரேஜி ஆகியோரைப் பேரப்பிள்ளைகளாக கண்டு மகிந்திருந்தனர். சர்வானந்தனுக்கு தொண்டைமானாறு சின்னக்கிளி திலகவுதி தம்பதிகளின் மகள் சுஜாதாவை திருமணம் செய்து சாகித்தியானந், ஆதித்தியானந் ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். தேவகிக்கு அச்சுவேவலி நாகமுத்து இராசகுமாரி தம்பதிகளின் மகன் கோபாலச்சந்திரனை திருமணம் செய்து சுருதிகாவை பேரப்பிள்ளையாகக் கண்டு மகிந்தார்கள். கருணானந்தனுக்கு அல்வாய் வடமேற்கு பாலகுந்தரம் குணரஞ்சிதமலர் தம்பதிகளின் மகள் பாலினியை மணம் முடித்து சங்கரானந், ரக்ளிகா ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தார். இளைய மகள் றஞ்சிதாவை வட்டுக்கோட்டை பிரான்சிஸ் ஐசிந்தா தம்பதிகளின் மகன் றிச்சேட்டை திருமணம் செய்துவைத்து மகிழ்வடைந்திருந்தார்.

பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை செல்வானந்தன் அதிபராகவும் மருமகள் மாலாவுதி ஆசிரியையாகவும் உள்ளனர். சர்வானந்தன் மக்கள் வங்கி முகாமையாளராகவும் மருமகள் சுஜாதா ஆசிரியையாகவும் உள்ளனர். தேவகி ஆசிரியைப்பணியாற்றுவதோடு மருமகன் கோபாலச்சந்திரன் ராம் சிலக் நிறுவனத் தின் உரிமையாளராகவும் விளங்குகின்றார். கருணானந்தன் அட்டாளைச் சேனை தேசிய கல் வியியற் கல் ஹுரி விரிவுறையாளராகவும், மருமகள் பாலினி சுற்றாடல் அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் உத்தியோகத்தராகவும் விளங்குகிறார். றஞ்சிதா கிராம அலுவலராக விளங்குவதோடு மருமகன் றிச்சேட்

யாழ் ப்பாணக் கல் லூரி ஆசிரியராக விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பேரன் ராஜானந்தன் யாழ் தேசிய கல்வியற்கல்லூரி ஆங்கில பாடதெந்தி மாணவனாக உள்ளமையும் ஏனைய பேரப்பிள்ளைகளும் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குகின்றமை பேரானந்த நிலையை நிச்சயம் அவருக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

கூட்டுறவுப் பணி

குண்டசாலை பாடசாலையின் அதிபராக விளங்கிய ஆறுமுகம் அதிபர் அவர்களின் தொடர்பு கூட்டுறவு தொடர்பான சீரிய சிந்தனையை விதைத்தது என்னாம் 1972ம் ஆண்டிலே கூப்பன் கடை என்ற பெயரிலே குட்டிமுதலாளிகள் ஆட்டம் போட்ட காலத்தில் அன்றைய நிதியமைச்சராக இருந்த கெளரவ கொல்லின் R.D சில்வா அவர்களின் சிந்தனையில் வந்ததே கூட்டுறவுச் சங்க முறையாகும். 1973ம் ஆண்டிலே எமதூருக்கும் ஒரு கூட்டுறவுச்சங்கம் அமைய வேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக இருந்த சதானந்தன் அவர்கள் இதற்காக தனது தாய் மாமன் நா.சி.கந்தவனம் அவர்களால் நடார்ததப்பட்டு வந்த கடைக்கட்டிடத்திலே அல்லவாய் தெற்கு B21 கிளையை ஆரம்பித்தனர். நீண்ட காலமாக கிளைக்குழுத்தலைவராக இருந்ததோடு பொதுச் சபைப் பிரதிநிதியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு இயக்குனர் சபை உறுப்பினராகவும் அதன் உபதலைவராகவும் அதன் பொற்காலத் தலைவராக விளங்கிய திரு.த.சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களோடு இணைந்து இபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்தவர் கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.கூ.சங்கமானது வட்பலத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே முதன்மையான சங்கமாக விளங்கியது இவர்களது காலங்களிலேயாகும். வெறும் கூப்பன் பொருட்களை விநியோகிப்பதும் நிவாரணங்களை வழங்கும் இடமாக விளங்கிய சங்கத்தை பல்வேறு பட்ட சேவைகளை வழங்கும் இடமாக மாற்றியமைத்தமை இச்சாதனைக்குரிய காரணம் என்னாம். ஏரிபொருள் நிரப்பு நிலையம், நால் நிலையம், புத்தகவிற்பனை நிலையம் புடவை விற்பனை நிலையம் கூட்டுறவுக் கலாசார பெருமன்றம், சிறப்பு அங்காடிகள் என சங்கத்தின் சேவை விஸ்தரிக்கப்பட்ட போது அதன் செயற்பாடுகளில் முன்னின்றுமைத்தவர் சதானந்தனே

ஆவார். குறிப்பாக கூட்டுறவு கலாசார பெருமன்றத்தின் மூலவேராக நின்று எமது பிரதேச எழுத்தாளர்கள் பலரை இலக்கியவாதிகளாக வெளியே கொண்டுவந்தவர்.

87ம் ஆண் டு வடமராட்சி ஒப்பரேசன் லிபரேசன் நடவடிக்கையின்போது எமது கிளை மூன்றுமுறை உடைக்க முற்பட்ட போது அவற்றை முறியடித்து அப்பொருட்களை எமது ஆலயத்தின் கருவறையிலே வைத்து பாதுகாத்ததோடு தனது தற்துணிவின் அடிப்படையிலே அப்பொருட்களை எமது கிராம எல்லைக்குட்பட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் பங்கீடு செய்து கொடுத்தவர்.

எமது கிராமத்திலே பாஸர் பாடசாலை ஒன்று மகளிர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தினரால் (WDS) நடாத்தப்பட்டு வந்தபோது பல வசதியீனங்கள் ஏற்பட்டன. அப்போது அதனை எமதூர் ஆலயத்தோடு அமைந்த கிராம அபிவிருத்திச் சங்க (RDS) கட்டிடத்திலே இயங்க வைத்ததோடு, அதற்குரிய தளபாட வசதிகளையும் சங்கமூலம் பெற்றுக் கொடுத்ததோடு ஆசிரியர்களுக்கான வேதனத்தையும் சங்கமூலம் பெற்றுக் கொடுத்தவர்.

இவ்வாறு அமரர் த.சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களோடு இணைந்து கூட்டுறவுச்சங்கத்தை முன்னோக்கி இட்டுச் சென்றதோடு, தலைவர் அவர்கள் மறைந்ததன் பின் சிறிது காலம் தலைவராக இருந்து சங்கத்தை வழிநடாத்தி உள்ளமையும் குறிப்பிப்பிடத்தகதாகும்.

கட்சியணியும் மக்கள் நல நோக்கும்

சுதானந்தன் அவர்கள் தனது கல்லூரிக்காலத்திலேயே இடது சாரித்தத்துவத்தை ஏற்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவராக சிவப்பு அட்டையினைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் அவர்களது செயற்பாடுகளுக்கான களமாக தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியே அமைந்தது. இங்குதான் ஒரே கொள்கை ஒத்த போக்குடைய மூவர் அணி என்பட்ட தெணியான் கிளாக்கர், சுதானந்தன் இணை அமைய வாய்ப்பாக அமைந்தது. கட்சியின் உயர்மட்டத் தலைவர்களான ஐ.ஆர்.அரியரட்னம், தோழர் கார்த்திகேசன் மாஸ்ரர்,

அ.வைத்திலிங்கம், M.C.கப்பிரமணிம் போன்றோரது தொடர்பும் ஏற்பட்டது. இந்த வேளை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிராந்தியக் கிளைகள் அமைக்கப்பட்ட போது உடுப்பிடிக் கிளையின் செயலாளராக சதானந்தன் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இக் காலத் திலே தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் M.C.கப்பிரமணியம், யோவான் போல் போன்றவர்களால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவுடனும், பின்னணியுடனும் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையைத் தோற்றுவித்திருந்தது. 60களின் பிற்பகுதியிலும் 70களின் முற்பகுதியிலும் மக்களுக்கான சமத்துவம் வேண்டி, ஆலயப்பிரவேசம், தேநீர்க்கடைப்பிரவேசம், சலுான், லோன்றி போராட்டங்களை முன்னெத்திருந்தனர் அக்காலப்பகுதியில் தீவிரமாக நடைபெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில், மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் ஆலய பிரவேசம் போராட்டங்களாக நடைபெற்றன. ஒருபுறம் உயர் சமூகத் தினரும் அரசு பொலிஸ்இயந்திரங்களும், மக்கள் போராட்டத்தை நகக்குவதற்காக முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்த போது மறுபறும் மக்கள் போராட்டத்திற்கான ஆதரவுத்தளமும் பெற்றுக்கொண்டிருந்தது. பிரச்சனை நடைபெற்ற இடங்களை விட வெளி இடங்களில் இருந்தும் மக்கள் போராட்டத்திற்கான ஆதரவு பெருகிக்கொண்டிருந்தது. இப்போராட்டங்களிலும் இம் மூவரும் இங்கிருந்து சென்று தமது ஆதரவை வழங்கியிருந்தது.

தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களிலும் உள்ள ஆலயங்கள் தேநீர்க்கடைகள் என்பவற்றையும், மக்கள் பாவனைக்கு விட வேண்டும் என்பதற்காக மகாசபை பிராந்திய ரீதியாக கிளைகள் ஆரம்பித்திருந்தது சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் வடமராட்சிப்பிராந்தத்திய செயலாளராக சதானந்தன் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர்களே இப்பிராந்தியங்களில் உள்ள அல்வாய் முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், மாலிசந்தை பிள்ளையார் ஆலயம், ஸ்ரீ வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம் முதலான பிரசித்திபெற்ற ஆலயங்களுக்கான ஆலயப் பிவேசத்தினை இப்பிரதேச இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி மேற்கொண்டனர். இதில் ஒரு சாரார் பிரச்சனை வேண்டாம் என்று தாமாகவே ஆலயங்களைத்

திறந்துவிடவும் முன்வந்தனர். இவ்வாறான போராட்டங்களில் எல்லாம் சதானந்தன் அவர்களுடைய காத்திரமான பங்கு இருந்தது.

இதே போல திக்கம் மாறாம்புலம் பிரதேசமக்களிடையே உதைபந்தாட்டத்தில் ஏற்பட்ட காழ்புணர்ச்சி சாதியப்போராட்டமாக மாறி கொலையாக மாறியபோதும் திக்கம் பகுதி மக்களுக்காக பொலிசாரும், வேறும் பலரும் ஆதரவாக இருந்தபோது இம் மூவர்னியே எது மக்களை ஒன்று திரட்டி வையாப்பிராதன் அவர்களுக்கும், அவரது சகாக்களும் பாதுகாப்பளித்துக் காத்தனர். ஒரு கட்டத்தில் எவரும் உள் நுழையமுடியாதபடி பொலிஸ் சுற்றுக் காவல் ரோந்து பலப்படுத்தப்பட்டு கண்ட இடத்தில் சுடவேண்டும் என உத்தரவும் இடப்பட்டிருந்தபோது இம்முவரும் தொகணை வரை சென்று அங்கால் கிளாக்கர் அவர்களை இருள் குள்ந்த பற்றைகள், பனைகளுடாக சென்று அமர்க்கணேசமுர்த்தி மாஸ்ரர் அவர்களைச் சந்தித்து வந்து மறுநாள் இங்கிருந்து வவுனியா சென்று M.C.குபிரமணியம் பா.உ.அவர்களைச் சந்தித்து இந்த வழக்கிற்காக மறைந்த தோழர் சுரத் முத்தெட்டுகெம (கலவானைக்தொகுதி பா.உ.உம் கொல்லின் ஆர்.ஷ.சில்வாவின் மருமகனும்) அவர்களை ஏற்பாடு செய்தது முதல் இலவசமாக வந்து வழக்காடி வழக்கில் தண்டனையின் உக்கிரத்தைக் குறைத்து வைத்தார். இது இம் மூவரின் முழுமையான பங்களிப்புடனே இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இன விடுதலைப்போராட்டம் முனைப்படைந்த போது சமூக விடுதலைப் போராட்டத்திற்கான தீர்வும் அதற்குள் உள்ளடங்கியது எனவே சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கைவிடுங்கள் என்பதோடு தொடங்கி சமூக விடுதலையை நோக்கி நின்றவர்களை துப்பாக்கி முனையில் அச்சுறுத்திய சம்பவங்களும் இவர்களையும் மௌனிக்கப்பணியது. ஆனாலும் 2009 ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் சமூகம் சார்ந்த எவ்விதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படாமையிலால் 2010 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையும் களமிறங்க முன்வந்தது. இது ஒரு தற்கொலைக்கு ஓப்பான செயலாக அமைந்தது. ஏனெனில் யுத்தம் முடிவடைந்தபின் மக்களுக்கு இது தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஏதும் மேற்கொள்ளப் படவுமில்லை. யுத்தத்தின் வடுக்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வித

மறுவாழ்வுப் பணிகளும் ஏற்படுத்தப்படவுமில்லை. இக்கால இளைர்களுக்கு சாதியம் தொடர்பாக எவ்வித பிரக்ஞஞ்சியின்றிக் காணப்பட்டனர். இவ்வாறான சூழ் நிலையில் எது மக்களுக்கான வாக்குகளை எம்மவர்கள் பெற்று எது பகுதிகளை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். என்பதற்காக தேர்தலில் பங்கேற்க முன்வந்தனர். இதில் வடமராட்சிப் பகுதிக்குரிய வேட்பாளர்களாக கரவெட்டி, கண்பொல்லை, திரு.கார்த்தி அதிகாரமும், சதானந்தனும் களமிறுக்கப்பட்டனர் உண்மையிலேயே பெரும்பான்னமயினருக்கும், ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்குமே ஆதரவாக செயற்படுகின்ற ஆளும் வார்க்கம் கிடைத்தவாக்குகளைபோல குறைத்து அறிவித்ததில் இருந்து தேர்தலின் சீத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும் ஆளும் இதற்கான முயற்சிகள் இன்னமும் தொடரப்பட்டு கொண்டுதான் உள்ளன. இவ்வகையில் கடந்து சென்ற உள்ளாராட்சித் தேர்தல் நல்ல வழியாக அமைந்து கொண்டுள்ளமையை குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

மனோகராவும் சதானந்தனும்

மனோகராவைப் பொறுத்தவரை சதானந்தனது பணிகளை இரண்டு கட்டங்களாகப் பார்க்க வேண்டும் எதுவுமின் பொதுநிறுவனங்களில் முக்கியமான தாய்ச்சங்கமாக விளங்குவது மனோகராவே ஆகும். இதன் வளச்சியும் காலத்துக்கு காலம் புதுப்பொலிவு பெற்றே வந்திருக்கின்றது. 1927 ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் செயற்பட்டு வந்த விக்னேஸ் வர சனசமூசக நிலையம் செயற்பாட்டற்றுப் போக அக்கால இளைஞர்களாகவிளங்கிய ஒய்வுநிலை அதிபர் திரு.தா.வீரசிங்கம், அமரர்.வ.வேலாயுதம் போன்றவர்களின் கோரிக்கைக்கு அமைவாக கவிஞர் மு.செல்லையாவால் 1927ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே மனோகரா ச.ச.நிலையம் ஆகும். ஆரம்பகாலம் முதலே வலுவான பல இளைஞர்கள் இருந்ததனால் விளையாட்டுக்களில் பல முத்திரைகளைப் பதித்துவரலாயிற்று. ஆளும் நிலையான கட்டிடம் ஒன்று இல்லாமையும், போடப்படுகின்ற தற்கலீக கட்டிடங்களும் இயற்கை அனர்த்தங்களால் அடிக்கடி பாதிக்கப்பட்டுவந்தன. இக்காலத்தில் இளைஞர்களாக இணைந்த அமரர் கள்

இ.கந்தவனம்(P.H.I) தா.பேரின்பநாதன் (Engineer), சத்தியநாதன் மற்றும் பாக்கியராசா போன்றோருடன் சதானந்தன் அவர்களும் இணைந்து நிலையான சீமெந்துக் கல்லினால் ஆன கட்டிடம் ஒன்றை அமைக்கமுற்பட்டனர். இதற்காக கல்லறுக்கச் செல்லுதல், பன்பாத்தி கிண்டுதல் போன்ற வேலைகளைச் செய்து அதிலிருந்து வரும் பணத்தில் இருந்து இப்பணிகளை முன்னெடுத்தனர். ஒருமுறை சனசருக நிலையத்திற்கு தேவையான கோப்பிசம் ஒன்று பூமாஞ்சோலைப்பகுதியில் விற்பனைக்கு வந்தபோது அதனை பிரித்துக் கொண்டுவந்தால் மீண்டும் கோர்ப்பதற்கு ஆசாரிக்கு கொடுப்பதற்கு பணமற்ற நிலையில் அதனை பிரிக்காமல் முழுமையாகத் தூக்கி வந்தோம் என அமர் பேரின்பநாதன் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்.

ஆரம் பகாலத் தில் இருந்தே மனோகராவி ன் நிர்வாகப்பணியிலும் ஈடுபட்டு வந்த சதானந்தன் அவர்கள் மனோகராவி ன் புகழ்பூத்த சுற்றுப்போட்டியான சித்திராபூரணைச் சுற்றுப்போட்டிகளை நடாத்துவதிலும் முன்னின்றுமைத்தார். போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்வது முதல், அதனை வெற்றிகரமாக நடாத்திமுடிப்பது என்பது சாதாரணமானதல்ல. இச்சுற்றுப்ப்பட்டியில் வல்லவ புளுஸ் அணி வந்து விட்டால் நிச்சயம் பிரச்சனை வந்தே ஆகும் என்ற நிலையில், சகோதரன் காலஞ் சென்ற Dr.க.சாம்பசிவத்தின் அனுசரணையோடு, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மாட்டின் மாஸ்ரர் போன்றவர்களை அழைத்து வந்து போட்டியை சுழுகமாக நடைபெற உழைத்தவராவார்.

சதானந்தன் அவர்கள் மனோகரா அணியின் உதைபந்தாட்ட அணியின் பின்கள் வீரராகவும் விளையாடி வந்துள்ளார். அத்தோடு கரப்பந்தாட்டம், துடுப்பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்களையும் சிறப்பாக விளையாடியவராக இருந்துள்ளார். எவராலுமே வெல்ல முடியாத அணியாக வலம்வந்த தியாகராசா பிரதேரஸ் என்று அழைக்கப்பட்ட அல்லவாய் யூனியன் விளையாட்டுக்கழகத்தையே வீழ்த்தி சம்பியனாக வலம் வந்த அணிவீரனாக சதானந்தன் அவர்களும் வலம் வந்தார்கள்.

இடையில் எமதூரில் ஏற்பட்ட ஒதுக்கல்கள் பாகுபாடுகள் காரணமாக 1974ல் மனோகராவை விட்டு வெளியேறி நியூ

மனோகராவை அமைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சதானந்தனுக்கு ஏற்பட்டபோது தனது கிளை அடையாளங்களுடன் வெளியேறினார். புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கழகம் எவ்வித பிசிறுமின்றி தனது காலடியை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்கத் தொடங்கியது. வைகாசிப் பூரணையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, விளையாட்டுவிழா, நாடக விழா என்பவற்றையும் மிகச்சிற்பாக முன்னெடுத்து வந்தனர். ஆனாலும் 1977ல் வந்த தேர்தல் மீண்டும் ஒன்றிணைய வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுதி நின்றது. எமது ஊரவரும் சிறந்த கல்விமானுமாகிய அமரர் த.இராசலிங்கம் அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டதனால் எமதூரவர்களின் ஐக்கியம் வேண்டப்பட்டதன் காரணமாக இருகழகங்களும் இணைந்து கொண்டன.

இக்காலகட்டத்தில் இராசலிங்கம் அவர்களின் வெற்றிக்காக கடுமையாக உழைக்க வேண்டிய பணியில் சதானந்தன் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். ஒருபுறம் சாதிமான்களின் போட்டி, மறுபுறம் எமது சமூக மக்களின் வாக்குகள் சிதறிப்போகாமல் இராசலிங்கம் அவர்களின் வெற்றியைப் பாதிக்கா வண்ணம் திட்டமிட்டு செயலாற்றினார். இராசலிங்கம் அவர்கள் அறுதிப் பெரும்பான்மை வாக்குகளுடன் வென்ற போதும் தமது கட்சிக்கட்டுப்பாட்டை மீறினார் என சதானந்தன் அவர்களது இலங்கை கம்பூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்துவம் நீக்கப்பட்டது.

பின்னர் வந்த காலப்பகுதியிலும் சதானந்தன் அவர்கள் மனோகரா சனசமூக நிலையத்தின் தலைவராக செயலாளராக இருந்து பல்வேறு காரியங்களை ஆற்றியுள்ளதோடு இன்றைய பல நிகழ் வகுக்கு முன் னோடியாக அமைந்த மையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமதூருக்கு வெளியூரில் இருந்துவந்து திருமண பந்தத்தில் இணைந்தவர்களை வரவேற்று தேநீர் உபசாரம் வழங்குதல், எமதூரவர்கள் பொதுப்பரிட்டைகளில் சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் தெரிவு செய்யப்பட்டாலோ, அல்லது தொழில் வாய்ப்பு பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பவற்றுக்காக தேநீர் விருந்துபசாரம் வழங்கி கொரவித்தல் என்பன வழக்கமாகும். மேலும் இரவு வகுப்புக்களை 5ம் தரம் - 11ம் தர மாணவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல் கையெழுத்து சஞ்சிகைகள் வெளியிடல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் பூரணை தினங்களில் மாணவர்களுக்கான

போட்டிகள், நிகழ்வுகள் என்பனவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பரிசளித்துக் கொரவிக்கப்பட்டனர். இவர் நிகழ்வுகளுக்கு அமர் J.S.சத்தியநாதன், மற்றும் கலாநிதி த.கலாமணி ஆகியோர் பூரண ஆதரவினை வழங்கி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஈஸ்தான் ஈழவனாக

ஆரம்பகால முதலே தன்னை பொதுவுடமையாளனாக வரித்துக் கொண்ட சதானந்தன் எக்காலத்திலும் கடவுள் மறுப்பாளனாக வாழ்ந்ததில்லை. இளைஞராக இருந்த காலத்தில் இருந்தே ஆலடியான் பாலகணபதியில் பக்தியும், விகவாசமும் மிக்கவராக விளங்கியதோடு, ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளிலும் துடிப்புடன் செயற்பட்டு வந்தவராவார். இதற்குக் காரணமாக ஆலடியான் ஆலயத்திற்கு முதலாவதாக பரிபாலனை சபை அமைக்கப்பட்ட போது அதன் முதலாவது தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சங்கரன் பழனி அவரது பெரியதந்தையர் என்பதோடு, அவரது தந்தையார், சங்கரன் செல்லப்பா (குத்தகைகாரன்) நீண்டகாலமாக ஆலயத்தின் முகாமையாளராக விளங்கியமையும் காரணமாக கொள்ளலாம்.

காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிப்போக்கிலே திருவிழாக்கள் பகிரப்பட்ட போது சங்கரியார் அடிக்கென ஒரு திருவிழாவினைப் பொறுப்பேற்று சங்கரியார், கந்தக்குடி, தில்லையர் என ஒரு கொடிக்குரிய அடிகளை இணைத்து 4ம் திருவிழாவினை பூந்தண்டிகைத்திருவிழாவாக பொறுப்பெடுத்து நடாத்தி வந்தார்.

காலத்திற்குக்காலம் நீர்வாகப் பணியில் தன்னை ஈடுபெடுத்தி வந்தாலும் 1980களில் இருந்து அமர் ஆ.கத்ரீவேல் அவர்களோடு இணைந்து நீண்டகாலம் செயலாளராக இருந்து ஆற்றிய பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். ஆலயத்தின் அபிவிருத்தி வேலைகளில் இருந்து எமது ஆலயத்திற்குப் பாரிய பிரச்சனையாக விளங்கிய அரசுக்கர் பிரச்சனைவரை சிறப்பான தீர்வைக்கண்டுள்ளார். இன்று எமது ஆலயத்தின் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்ற தியாக சோமஸ்கந்தராஜாக்கருக்களை கூட சதானந்தனும் அமர் பொ.துரைராசா அவர்களுமே இணைந்து எமது ஆலயத்திற்கு கொண்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆலயத்திற்கென புதிய யாப்பு ஒன்றினை அமைக்கவேண்டிய தேவை எழுந் தபோது மிகச் சிறந்த யாப்பு ஒன்றினை உருவாக்குவதற்கும் முன்னின்றவர். 2002ம் ஆண்டுக்கான மகாகும்பாபிஷேகத்திற்கு முன் உள்ள நிர்வாகத்தில் தலைவராக இருந்து பாலஸ்தாபனத்தை முன் னெடுத்து நடாத்தியதோடு அக்கும்பாபிஷேகம் சிறப்பு நடைபெறுவதற்கு திட்டமிட்ட முறையில் நிதியினை உள்ளரில் இருந்தும் வெளியூரில் இருந்தும் பெற்று சிறப்பு செயலாற்றினார். தொடர்ந்து வந்த நிர்வாகத்தையும் அவரே தலைமையேற்று நடாத்த வேண்டும் என சபை கேட்டுக்கொண்ட போது, தாமே அமைத்த யாப்பை தாமே மீறுவது சரியல்ல என கூறி அமர்ச் ச.தர்மரத்தினம் தலைமையில் அமைந்த நிர்வாகத்தில் உபதலைவராக பதவியேற்றுக் கொண்டார். மகாகும்பாபிஷேகத்தை சிறப்பு நின்று வழிநடாத்தியதோடு, சிறந்த முறையில் கும்பாபிஷேக மலர் ஒன்றினை வெளியிட்டு சிறப்பித்தார்.

ஆலயத்தின் அடுத்தகட்ட பாய்ச்சலின் போதும் தன்னை அதில் ஈடுபடுத்தி உழைத்து வந்தவர். இவ்வகையில் எமது ஆலயத்திற்கான இராஜகோபுர வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இதற்கான நிதி திட்டமிடல் வேலைகளை யாரையும் பாதிக்காவண்ணம் மேற்கொண்டார். பாலஸ்தாபனம் நடைபெற்று மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறவள்ள நிலையில் சபையின் தலைவராக பொறுபெற்றுக் கொண்டார். தலைவராக இருந்து செயற்பட்டகாலத்தில் துறதிஸ்டவசமாக நீண்டகாலம் நீரிழிவு நோயாளியாக விளங்கிய சதாந்தன் காலில் ஏற்பட்ட காயம் காரணமாக படிப்படியாக தனது இடதுகாலில் ஜந்து விரல்களையும் இழந்தார். இந்நிலையில் தன்னால் தொடர்ந்தும் செயற்பட முடியாத நிலையில் யாப்பு அமைப்பு விதிக்கமைய தனது முத்த மகனைத் தலைவராக்கி கும்பாபிஷேக நிகழ்வை பார்த்து மகிழ்ந்தார்.

இந்நிலையில் ஒரே சமயத்தில் அவரது மனைவியும், சுகயீனமலைந்த நிலையில் சத்திரசிகிச்சைக்குட் படுத்தப்பட்டிருந்தார். இந்நிலையில் கடுமையாக சுகயீனமுற்ற நிலையில் இருந்த வள்ளிநாயகி அவர்கள் 27.07.2018ம் ஆண்டில் தன்வாழ்வை நீத்துக்கொண்டார் இவ்விடயமும் சதாந்தன் அவர்களை வெகுவாகப் பாதித்திருந்த விடயமாகும்.

2019 தெமாதம் சுதான்தனது வலது காலில் ஏற்பட்ட காயம் காரணமாக விரைவாகவே அவரது உடல் நிலை பாதிக்கப்படுகின்றது. குருதிச்சுற் றோட்டம் குறைவடைந்த காரணத்தினால் மாசி மாதத்தில் அவரது கால் முழங்காலுடன் துண்டிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் கடந்த 13.03.2019 ல் யாழ் போதனை வைத்தியசாலையில் அவரது உடல் இவ்வுலகை நீத்து பாலகணபதியின் பாதகமலங்களில் சரணடைந்தது. அமரர் சுதான்தனது வாழ்க்கைப் பயணம் நீண்டது. நெடியது. அவரது இடத்தை நிரப்புவதென்பது கடினமானது. ஆனாலும் அவரது வாழ்க்கைத் தடத்தினை பிள்ளைகள் நிரப்புவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்போமாக.

– குடும்பத்தினர்

பேரன்பு கொண்ட நண்பனுக்கு

பேரன்பு கொண்ட நண்பன் சதா,

நீ இப்படி அவசரப்பட்டுப் போவாய் என்று நான் சந்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

முதுமையுடன் நோயும் பினித்துக்கொண்டால் வாழ்வ நீண்டகாலம் நிலைக்குமென்று எதிர்பார்க்க முடியாதுதான்.

உறவுகள் வாழ்வுநிலைக்குமென எதிர்பார்க்கின்றன. உறவுகளால் அந்தப் பிரிவினை ஏற்றுக் கொள்ளவும் இயலாது தாங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது.

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் நண்பர்கள் வந்து சேருகின்றார்கள். பின்னர் பிரிந்து தத்தம் வழியில் சென்று விடுகிறார்கள்.

நாங்கள் மூவர் இருந்தோம் இன்று இருவராக்கிவிட்டு நீ போய்விட்டாய்.

நீ, நண்பர் எஸ்.கே.இராசேந்திரன், நான் மூவரும் மும்முர்த்திகளைனப் பலரும் பேசும்வகையில் வாழ்ந்தோம்.

இன்று திரும்பிப்பார்க்கிறேன். மிகச்சின்ன வயதிலேயே நாங்கள் இருவரும் நண்பர்களானோம்.

நீ குத்தகைகார அமரர் ச.செல்லப்பாவின் மகன். உனது தந்தையுடன் பங்காளியாக இணைந்து குத்தகை பார்த்த அமரர் சி.மணிக்கத்தின் தாய்மாமன் அமரர் நா.கந்தையா அவர்களின் மகன் மைத்துணன் நான். அந்த உறவுள்காரணமாக அடிக்கடி நீ எங்கள் வீட்டுக்கு வருவாய். நான் உங்கள் வீடு வருவேன். நாங்கள் இருவரும் நெருக்கமான நண்பர்களானோம். யாழ் மத்திய கல்லூரியில்

நன்பர் இராசேந்திரனை (கிளாக்கர் ஜூயா) மாணவனாக நீ சந்தித்தாய். யாழ் மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டியொன்றிற் பங்குபற்றிவதற்காக நான் சென்ற சமயம் எஸ்.கே.ஆர்.அங்கு வந்து என்னைச் சந்தித்தார்.

இந்தச் சந்திப்புகள் எங்கள் வாழ்வில் சாதாரண மானவைகளால்ல. வெகு இறுக்கமான “விடுதல் அறியா விருப்புடையதாக” இறுதிவரை இருந்து வந்திருக்கிறது. இருந்து வருகிறது.

அல்வாய் வடக்கு வயல் எனது தாயார் பிறந்தமண். அதற்கு மிக அண்மையிலுள்ள ஸ்ரீலங்கா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த நான், எனது அதிபர் உயர்த்திரு எம்.எஸ். சீனித்தம்பி அவர்கள் விருப்பத்துக்கிணங்க 08.03.1973 இல் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றலானேன். எனது தாய் மண்ணில் இருந்து எனது தாய் வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்ட உணர்வே அப்போது எனக்கிருந்தது. முதலாம் ஆண்டில் இருந்து சிரேஸ்ட் தராதரப்பத்திர் வகுப்புவரை நான் படித்த கல்லூரி. நான் முதல் நியமனம் பெற்றதும் ஆசிரியபயிற்சிக்கு முன்னர் இரண்டு ஆண்டுகள் படிப்பித்ததும் இங்குதான். நான் எனது தாய் வீடு போன்ற கல்லூரிக்கு வந்துசேர்ந்த சமயம் நீ அங்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தாய். நன்பர் இராசேந்திரன் எழுதுவினைஞராக இருந்தார். நாங்கள் மூவரும் அங்கு இணைந்து கொண்டோம்.

எங்கள் மூவரின் இணைவு எங்கள் சமூகத்துக்கு பயனுள்ளதாக அமைந்ததெனலாம். நான் மாற்றலாகி வந்த மறுநாள் 09.03.1973 நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து அவர்களுக்குப் பாராட்டு விழாவும் நாடக விழாவும் தேவரையாளி இந்துவில் நடைபெற்றது.

அக்காலத்தில் மூவரும் இணைந்து எமது சமூகக் காரியங்கள் சிலவற்றைத் தீர்மானித்துச் செயற்படுத்தி வெற்றிகள் பல கண்டோம். காரியங்களைத் திட்டமிடுவதில் நீ சமர்த்தனாக இருந்தாய். உனது திட்டமிடுதல் எப்போழுதும் வெற்றிகளையே தந்தன்.

என்னுடைய பொதுக் காரியங்கள் அனைத்திலும் நண்பகர்ளாகிய நீங்கள் இருவரும் முழுமுச்சுடன் உழைத்தீர்கள். எனது முதல் நாவல் “விடிவை நோக்கி” தேவரையாளி இந்துவில்

12.10.1973 இல் இரவு வேளை நடைபெற்றபோது அந்தவிழாவின் வெற்றிக்காக இருவரும் விழிப்புடன் செயற்பட்டார்கள்.

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் பெருமதிப்புக்குரிய அதிபர் எம்.எஸ்.சீனித்தம்பி அவர்கள் அதிபராகச் சேவையாற்றிய காலத்தில் ஒரு நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டுவந்தது. வருடந்தோறும் குழலிலுள்ள கிராமங்களின் பொது விழாவாகக் கல்லூரிப் பரிசளிப்புவிழா நடைபெற்று வந்தது. அந்தப் பரிசளிப்பு விழாக்களில் மாணவர்களின் பெற்றோரையும் மற்றையோரையும் கவர்ந்து வைத்திருந்தது இறுதி நிகழ்ச்சியாக ஆசிரியர்கள் நடித்த நாடகங்கள்.

நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் அதிபர் பழக்கிய நாடகம் யூலியஸீசர். நான் மாக் அந்தனியாகவும் நன்பர் செ.சபாநாயகம் புரூட்டஸ்ஸாகவும் அப்போது நடித்தோம். 15.06.1974இல் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் ஆசிரியர்களுக்குரிய நிகழ்ச்சியாக அந்த நாடகத்தை மீண்டும் மேடையேற்றினோம். நீ புரூட்டசாக என்னுடன் சேர்ந்து நடித்தாய். ஆசிரியர்கள் ஆகிய நாங்கள் இருவரும் நாடகத்தில் வேடம் தரித்து மேடையேறி நடித்த நிகழ்வு இன்றும் பசுமையான நிகழ்வாக நெஞ்சில் தோன்றுகிறது.

ஏங்கள் சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும் அக்காலத்தில் நாங்கள் சார்ந்திருந்த கெள்கை அடிப்படையிலேயே இருந்து வந்தன. எமது பொதுச்சிந்தனை காரணமாக எங்கள் நேரத்தைக் காலத்தைப் பொருளானையும் செலவு செய்தோம். அந்த அடிப்படையில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கொழும்பு சோனக இஸ்லாமிய கலாசார மண்டபத்தில் 26.05.1976 நடைபெற்ற மகாநாட்டில் நாங்கள் மூவரும் இங்கிருந்து சென்று கலந்து கொண்டோம்.

தமிழ்நாடு என்.எலி.பி.எச் (N.C.B.H) வெளியீடாக எனது சொத்து என்ற சிறுக்கைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இத்தொகுதியினை எடுத்துச்சென்று நூலாக்கித் தந்தவர் மதிப்புக்குரிய மல்லிகை ஜீவா அவர்கள். இந்தநூலின் அறிமுக விழா ஒன்று வதிரி வடக்கு மெ.மி.பாடசாலையில் நடைபெற்றது. நூல்பற்றி க.தங்கவடிவேல் அவர்கள் திருவாளர்கள் கருணையோகன், த.கலாமனி, செ.பேரின்பநாயகம் ஆகியோர் பேசினர். விழாவுக்கு நீ தலைமைதாங்கி சிறப்புற நடத்தி வைத்தாய்.

அதிபர் பதவியில் இருந்து நீ ஒய்வு பெற்றபின்னர் அல்வாய் சமாணந்தறைப் பிள்ளையார் ஆலயமண்டபத்தில் கெளரவிப்புவிழா ஒன்று நடைபெற்றது. அந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு அன்று பாராட்டுரை வழங்கியவர்களாய் நானும் ஒருவன்.

நாங்கள் ஒய்வு பெற்றபின்னரும் எங்களுடைய நட்புறவுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. இடையிடையே நாங்கள் மூவரும் சந்தித்துப் பேசுவதற்குத் தவறவில்லை. நோய் வாய்ப்பட்ட பின்னர் முன்னர் போல் நாங்கள் சந்தித்துப்பேசுவதற்கு முடியாது போனது. ஆனால் எங்கள் சந்திப்புகள் முற்றாகத் தடைப்பட்டுவிடவில்லை.

நீ நோயாளியாகிப் படுக்கையில் கிடப்பதை அறிந்து உன்னை வந்து பார்க்க விரும்பினேன். அப்படி ஒரு நிலையில் உன்னைப் பார்ப்பதிலும் மனதுக்குப் பூரணமான விருப்பமிருக்க வில்லை. எனது மன உணர்வினை மற்றையவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ. என்னவோ! ஆனால் வந்து பார்க்காமலும் இருக்க முடியாதல்லவா!

நான் விரும்பியவுடன் சயிக்கினை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவரும் நிலையில் எனது உடல் நிலை இல்லை என்பது உனக்குத் தெரியும். உனது வீடு வந்து பார்ப்பதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த போது நீ பருத்தித்துறை அரசினர் (மந்திகை) வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுவிட்டாய் என்ற தகவல் கிடைத்தது. அங்கு வந்துபார்க்கலாமென்று கருதிய சமயம் யாழ் அரசினர் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள் என்று அறிந்தேன்.

அங்கு வருவதற்கு என்னால் இயலாது சரி, வீடு வரட்டும் போய்ப்பார்ப்போம்! என என்னியிருந்தேன்.

ஆனால் உன்னைச் சடலமாகத் தான் என்னால் பார்க்கமுடிந்தது.

என்ன செய்வது!

நாம் நினைப்பது போலவா காரியங்கள் நடந்து முடிகின்றன. போய்வா நண்பனே! போய்வா!

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிரியமுன்ன நக்ஸன்
கத்தியான்

நெஞ்சில் முண்ட யாசத்தி!

அமரர் சதானந்தன் மாஸ்ரருடனான எனது அன்புகலந்த நட்புச் சுமார் 20 ஆண்டுகள் காலத்துக்குரியது. “டானியலின் எழுத்துகள்” தொடர்பான எனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு முயற்சிகளில் தகவல் களைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு வதிரி, அல்வாய் பிரதேசங்களிலுள்ள டானியலுடன் பழகியவர்களிடம் தேடிச்சென்று உரையாடுகையில் சதானந்தன் மாஸ்ரரும் அறிமுகமானார். முதந்சந்திப்பிலேயே அவரது மலர்ந்த புன்சிரிப்புடன் கூடிய ஆஜாஹுபாகுவாகிய தோற்றும் என்னைக் கவர்ந்தது. தனது இல்லத்துக்குத் தானே அழைத்துச்சென்றார். நன்கு உபசரித்தார். என்னைப் பற்றித் தனது மனைவிக்கு எடுத்துக் கூறினார். நன்றி கூறி விடைபெற்றபோது ஆசிரியராக, கரணவாய் மகா வித்தியாலய அதிபராகவிருந்து ஓய்வுபெற்ற அவரது எளிமை, அனுகுமிழை, எவரையும் அன்புடன் அரவணைக்கும் உயரிய பாங்கு, எவ்வளவு கடினமான விடயத்தையும் சிரிப்பினால் வென்றுவிடும் சாமர்தியம். யாவும் அவரை என நெஞ்சில் நிலையாகக் குடியிருக்கச் செய்தது.

பின்னர் நான் அடிக்கடி அல்வாய், வதிரி ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற இலக்கியம் சார்ந்த கூட்டங்களுக்கும், விழாக்களுக்கும் சென்றபோது மாஸ்டருடன் உரையாடுவேன். வீறு கொண்ட இளமைக் காலத்தில் தான்சார்ந்த சமூக விடுதலைக்காகவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடியலுக்காகவும் நிறையவே மாஸ்ரர் பங்களிப்புச் செய்தாரென்று கேள்விப் பட்டேன். கட்டைவேலி பல நோக்குக் கூட்டுறைவுச் சங்கத்தில் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக அமரர்

சிதம்பரப்பிள்ளை மாஸ்ரர் தலைவராயிருக்கையில் அவரது வலது கரமாகவும், மறைகரமாகவும் இருந்து அரியபணியாற்றியவர் சதானந்தன் மாஸ்ரர். அக்காலத்தில் இலங்கையிலேயே பெயர் பெற்ற சங்கமாகக் கட்டைவேலி ப.நோ.கூ.சங்கம் திகழ்ந்தது. வங்கி, நூல் கொள்வனவு, ஏழைகளுக்கு உதவல். நியாயவிலை விநியோகம் என்றவாறு பணிகள் ஆற்றியது. சிதம்பரப்பிள்ளை மாஸ்ரரின் சந்தியுக் கடினமான நேரமையான அனுகுமறைகளுக்கு மாற்றாகச் சதானந்தன் மாஸ்ரரின் எளிமையான விட்டுக்கொடுப்புள் கூடிய அனுகுமறை அவருக்கு சகலதரப்பினரிடமும் அன்பையும் நட்பையும் தேடித்தந்தது. எனது தந்தையார் காலமானபோது குட்டித்தம்பி அதிபரின் காரில் மாஸ்ரரும் இராஜேந்திரம் கிளாக்கக்கரும் எனது விட்டுக்கு வந்து எனக்கு ஆறுதல் கூறிச் சென்றனர். எனது “டானியலின் எழுத்துக்கள்” நூல் வெளியிட்டு விழா கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலையில் நடைபெற்றபோது சதானந்தன் மாஸ்ரர் வாழ்த்துரை வழங்கி என்னைப் பெருமைப்படுத்தியிருந்தார். அதே போல் எனது ஒய்வு நிலையில் நடைபெற்ற பிரியாவிடை வைபவத்திலும் கலந்து கொண்டார். அவரது முத்த புதல்வி தேவகி கலாசாலையில் என்னிடம் கற்றவர் முத்த மைந்தனும் அங்கு கற்றுதாக அறிந்தேன். இதனால் மாஸ்ரரின் குடும்பத்தவர் அனைவரும் என்மீது பாசத்துடன் பழகினார்கள். கடந்த ஆறு வருடங்களாக என்னால் சுயமாக நடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்ட நிலையிலும் தொலைபேசி மூலம் மாஸ்ரருடன் நான் கதைத்துக் கொள்வேன். ஒரு சில மரணநிகழ்வுகளுக்கு வந்தவிடத்தும், சில இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்த போதும் மாஸ்ரரைக் கண்டு உரையாடக் கூடியதாகயிருந்தது. இதற்கிடையில் மாஸ்ரரும் நீரிழிவு காரணமாக நோய்வாய்ப்பட்டு நடமாடுவதில் சிரமத்தையடைந்துவிட்டார். மனைவியாரும் சிலகாலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து கடந்த எட்டுமாதங்களின் முன்னர் காலமாகிவிட்டார். அந்தத் துயரத்திலிருந்து அவர் மீளவேயில்லை. அவரது மனைவியாரின் பூதவுடலுக்கு நானும் சென்று அஞ்சலி செலுத்தியிருந்தேன். அப்போது தனது துயரையும் தாங்கியபடி எல்லாப்பிள்ளைகளையும் அழைத்து என்னிடம் பேசச் செய்த பெருந்தகை அவர்.

சதானந்தன் மாஸ்ரரின் இழப்பு பற்றிப் பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் ஏக்கத்துடன் ஓடோடிச் சென்று அஞ்சலி செலுத்தினேன். அதிக நேரம் அங்கு என்னால் இருக்கமுடியாத உடற்பலவீனம் இருந்தும் அவரது பூதவுடலைப் பார்த்தபோது தனது வாழ்நாளில் 79 வயதுக்குள் தனது சமூகத்திற்காக, குடும்பத்திற்காக, மானுடநேயத்துக்காக வாழ்ந்த நல்ல மனிதரின் நீங்காத உறுக்கத்தைத் தரிசிக்கும் உணர்வு ஏற்பட்டது. சாதி சமய பேதமின்றி, உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் பாகுபாடின்றி, இருப்பவர் இல்லாதார் என்ற வேறுபாடின்றித் தன்னால் முடிந்தவரை உழைத்து ஒய்ந்த ஒர் ஆசிரியராக, அதிபராக, பொதுப்பணியாளராக அவரை இனங்காண முடிகிறது. அவரது எளிமையும் பெருமைவாய்ந்த அணுகுதலும், கபடமற்ற புன்சிரிப்பும் என்றும் மறக்க முடியாதவை. அவை என்றும் என் நெஞ்சில் பாசத்தீயாய்ப் பற்றிப் படர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறும்.

அன்புடன்
கலநிதி பண்டிதர்
எச்.திருநாவுக்கரசு

“புன்னகையின் பொருளுணர்ந்தவர்”

அன்புள்ள தம்பி செல்வானந்தனுக்கு,
குழந்தைப்பருவ நினைவுகள் குளத்தில் ஏறிந்த கற்களைப்
போன்றவை. அவை கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனாலும்
கரைந்துபோகாமல், அடியாழத்தில் அமிழ்ந்து கிடப்பவை. சில,
மனதைக் குத்திக் காயப்படுத்தக்கூடியவை. வேறு சிலவோ
என்னுங்தோறும் இதம்தரக்கூடியவை. உங்கள் அப்பா குறித்த
எனது குழந்தைப்பருவ நினைவுகள் இரண்டாம் வகை சார்ந்தவை.

அப்பாவின் பெற்றோருக்கும் எங்கள் பெற்றோருக்கும்
இடையிருந்த உறவு மிக நெருக்கமானது. இந்த உறவு மேலும்
உறுதியடையக் காரணமானவர், சிறுவயது முதல் எமது தந்தையின்
நிழலில் வளர்ந்தவரான எமது மைத்துனர் மாணிக்கம். இவரும்,
உங்கள் பாட்டனாரும் தொழிற்துறைப் பங்காளிகள். இருவரும்
இணைந்து, கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள தம்பலகாமத்தில் பலரைப்
பணிக்கமர்த்தித் தொழில் செய்து பொருளீட்டியவர்கள். உங்கள்
அப்பாவுக்கும் தெணியாராகிய எங்களுக்கும் இடையிலான உறவும்
தொடர்பும் இப்படியாகத்தான் தொடர்ந்தன என்பது எனது ஊகம்.

ஜம்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் அழக்குப்படிந்த களிசானுடன்
தெருத்தெருவாக நண்பர்களோடு நான் மார்பிள் அடித்துத்திரிந்த
காலத்தில், சதா அண்ணை அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வருவார்.
அப்போது அவர் யாழ். மத்தியகல்லூரி விடுதியில் தங்கியிருந்து
படித்து வந்தார். வெள்ளை ஷேர்ட்டு, நீலக்கட்டைக் களிசான்,
முழங்காலை எட்டித்தொடும் கலர் சொக்ஸ், கையில் மோதிரம்,
கழுத்தில் மெல்லிய சங்கிலி சகிதம், பூத்துக்குலுங்கும்
கொத்துமல்லிகைப் புன்னகையுடன், கொழுத்துப்பருத்த பட்டத்துக்
குடியானை போலக் கம்பீரமாக நடந்து வருவார். அவரது அன்றைய

ஆனாலும் தூண்மையின் தூல்லியம் இன்னமும் எனது மனக்குளத்தில் ஆழப்பதிந்து கிடக்கின்றது.

உங்கள் அப்பாவுக்கு எனது மூத்த சகோதரர் எப்போதும் மரியாதைக்குரிய கணேசன்னர். நான் அவரது அபிமானத் துக்குரிய தமிழி நவம். எனது முன்று சகோதரிகளும் அவருக்கு அன்புக்குரிய தங்கையர்கள். அண்ணா தெண்ணியானைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் இருவரும் ஒத்தவயதும், ஒருமித்த சிந்தனையும், ஒன்றுகலந்த மனப்போக்கும் கொண்டவர்கள் என்பதால், எப்போதும் நல்ல நண்பர்களாகவே இருந்து வந்தனர். உங்கள் அப்பா வீட்டில் நாங்களும், எங்கள் வீட்டில் அவரும் வந்து தங்கின்று, உறவாடி, உணவுந்தி, படுத்துறங்கிப் பழகித்திரிந்த நாட்கள் மறக்க முடியாதவை.

காலம் நதியைப் போன்றது. அது ஆரம்பித்த இடத்துக்குத் திரும்பிவரவே வராதது. இக்கால ஓட்டத்துடன் அள்ளுண்டு, நாங்கள் திக்குத்திக்காக வளர்லாணோம். திசைகள் மாறிய போதிலும், எமது பால்யகால பந்தபாசங்கள் இடையறாது தொடரலாயின. நான் படித்துவந்த காலங்களிலும் சரி, பணியாற்றத் துவங்கிய காலங்களிலும் சரி, எனது வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர்களுள் உங்கள் அப்பா முக்கியமானவர். விளையாட்டு, எழுத்து, நாடகம், கல்வி போன்ற பலதுறைகளிலான எனது பங்களிப்புகளை உடனுக்குடன் வியந்து, பாராட்டி ஊக்குவித்தவர்.

83ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நான் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது எனது முதுவிஞ்ஞானமானிப் பட்டப் பெறுபேறும், எனது சிறுகதை நூலான்று அகில இலங்கைப் போட்டி ஒன்றில் முதலிடம் பெற்ற அறிவித்தலும் ஒரே சமயத்தில் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தன. செய்தி அறிந்த கையோடு, உங்கள் அப்பா என்னைப் பாராட்டித் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கடிதம் அனுப்பி வைத்தவர். அதே காலப்பகுதியில், கொழும்பில் நடைபெற்ற எமது திருமணவைபவத் தின் போது எனது உடன்பிறந்தோருடன் வந்து கலந்துவாழ்த்திச் சென்றவர். 32 வருட காலப்புகலிட வாழ்வின் பின்னர், 2015இல் ஊர் வந்திருந்த போது,

எங்களை வீடு தேடிவந்து சந்தித்து, மிக நீண்ட நேரம் அன்போடு அளவளவிச் சென்றவர். 2017இல் மீண்டும் நாம் ஊரில் வந்து நிகழ்த்திய எங்கள் நூல்வெளியீட்டு விழாவை மங்கள விளக்கேற்றி வைத்து ஆரம்பித்துவைத்தவர்.

கன்டா திரும்புவதற்கு முன்னர், ஒருநாள் மாலை நேரம் நானும் எனது மனைவியாரும் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தோம். அம்மா நடமாட்டமின்றி கதிரைக்குள் முடங்கியிருக்கக் கண்டேன். ஆனால் எங்கள் தீவர் வரவு, ஒருசின்னக் குழந்தையின் குதாகலத்தை அப்பாவின் முகத்தில் ஏற்படுத்தி இருந்ததைக் கண்டுணர்ந்தேன். எமது மகன், பேரப்பிள்ளைகள் பற்றி மிகுந்த அக்கறையோடு மீண்டும் மீண்டும் கேட்டறிந்தார். அம்மாவின் சுகவீஸம் பற்றியும், உங்கள் எல்லோரது சுகநலன்கள் பற்றியும், பேரப்பிள்ளைகள் பற்றியும், பல விடயங்களை எங்களோடு பகிர்ந்து கொண்டார். வழக்கம்போல அவரது குரலில் கலந்திருந்த அந்த இதமான அங்டு, அவரை எனது முன்றாவது அண்ணனாகவே அடையாளம் காட்டியது.

ஒரு கட்டத்தில், பலவந் தமாகக் கூட்டிச் சென்று, ஒன்றைத்தன்னிலும் தவறவிடாமல், தமது புதிய வீட்டின் எல்லாப் பகுதிகளையும், அறைகளையும், மூலைமுடுக்குகளையும் எங்களுக்கு விலாவாரியாக விபரித்துக் காண்பித்தார். என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, இவற்றையெல்லாம் அவதானித்த எனது மனைவி, ‘ஒரு சொந்தத்தம்பியைத் தன்வீட்டில் கண்டது மாதிரியான Excitement!’ என்று, எனது செவிகளுக்குள் செலுத்திய வார்த்தைகள் இன்றும் நினைவிலுள்ளன. ஆனால் அவரது அன்றைய நடத்தைகளை இப்போது நினைத்துப் பார்க்கும்போது, ‘உன்னை நான் இனிக் காண்மாட்டேன்’ என்ற அவரது உள்ளுணர்வுதான் அந்தப் பரவசத்துக்கும் பரப்புக்கும் காரணமாக இருந்திருக்குமோ என்ற எண்ணம் மனதைப் பாரமாக அழுத்துகிறது!

உங்கள் அப்பா தமது பொது வாழ்வில், கல்வியை ஒரு பெருஞ்செல்வமாக மட்டுமன்றி, வாழ்க்கையை விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் வரித்துக்கொண்டவர். கல்வி புகட்டுவதைத் தமது வாழ்நாள் பணியாகக் கொண்டு, பலரது வாழ்வில் ஒளியேற்றிவைத்தவர். தமக்கென மட்டும் வாழாது, தாம் சார்ந்த சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் உழைத்தவர். வெற்றுக்

கதைகளைத் தவிர்த்து, விளைச்சல் தரும் காரியங்களில் கவனம் செலுத்தியவர். தன்னகங்காரம் ,விவாதங்களதும் வாக்குவாதங்களதும் விளைநிலம் என்பதை விளங்கி வைத்திருந்தவர். அவை தேடிவந்த தருணங்களில், புன்னகையோடு கடந்து சென்றவர். அன்பை விதைப்பதையும் சகமனிதரை மதிப்பதையும் மந்திரமாகக் கொண்டவர். உறவை உள்ளனப்போடு பேணி ,உயர்ந்த மனிதரானவர். இந்த உயர்ந்த பண்புகள்தானே மனிதரை உன்னதமானவர்கள் ஆக்குகின்றன!

உங்கள் அப்பா தொடர்பான காட்சிகள் எமது கண்ணிலிருந்து மறையலாம் ஆனால் அவை மனதிலிருந்து மறையப்போவதில்லை என்பது மட்டும் நிச்சயம்!

அங்குத்,
நவம்மாமா
(க. நவம் - கனடா)

எண்ணீத் துணிந்தவன்

சுவை கோ. தர்மதுஸ்சிங்கம்
கன்டா

கல்வியைப் போலறிவும், அறிவினைப் போல் கருணையும், அத்தகைய கருணையின் வெளிப்பாடாய்ப் பலவித ஆற்றலும் கொண்ட திறனுடையவர், அமரர் சதானந்தன் ஆசிரியர் அவர்கள். கோடிக் கணக்கில் “மனிதன்” என வாழும் இந்தப் பூமிப்பந்தில் “கொள்கை” எனும் அறநெறி வகுத்து வாழும் மனிதக் கூட்டம் மிகவும் குறைவு. சரண்டலும், சூறையாடலும் மலினமான இத்தகை மண்ணில் மனிதநேயம் மிக்க ஆளுமையாகவும், பொதுவுடைமை, கொம்யூனிஸ்ட் கொள்கையைத் தன்னகத்தே கொண்டவராகவும் இவர் வாழ்ந்தார். அதனால் சிந்தனையின் சிறப்புற்றாய்த் திகழ்ந்த பேருள்ளம் படைத்தவர் என்றும் கூறலாம்.

இவரது கம்பீரமான தோற்றுமூம், சிரிப்புடன் மலர்ந்த முகமும் இலகுவில் யாவரையும் அவர்பால் ஈர்க்கும் வலிமையுள்ளவை. “தம்பி” என்றழைக்கும் அழகுதமிழ் என்னை நன்றாகவே கவர்ந்தது. எங்கிருந்தாலும் அன்னார் இல்லம் சென்று சுகம் விசாரிக்கும் வழக்கம் எனது அன்புள்ளத்தில் என்றும் நிறைந்திருந்தது.

போற்றுதலும், தூற்றுதலும் நிறைந்த உலகில், உற்றாரும், சுற்றாரும், குழலும் போற்றிட வாழ்ந்தார் என்றால் அதற்குக் காரணங்கள் பலவுண்டு. அறம், பொருள், இன்பம் மூன்றும் ஒன்றுசேர வாழ்ந்து, மனித குலத்திற்குப் பெருமை தந்தவர் சதானந்தம் அன்னன் அவர்கள் என்று கூறுவது மிகையாகாது. வள்ளுவன் தந்த தமிழில் கூறுவதாயின்,

“குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்தும் உள்ளதாம் அன்று”
என்றவாறு வாழ்ந்து தனது பயண காவியத்தை முடித்துள்ளார்.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

என்பதற்கிணங்கச் சிறந்த எண்ணமுடையார். எல்லோரையும் நன்கு
மதித்து வாழ்ந்தார். பல அமைப்புக்களில் பொறுப்பான பதவிகளை
வகித்துப் பல கோணங்களில் தொண்டுகள் ஆற்றியின்ஸார்.
பாகுபாடற்ற சிந்தனையூற்று அவரிடம் சாரல் அருவியாய்ச்
சலசலத்துப் பேசும். அதில் கெண்டை மீன்கள் கூடிக் குவிவது
போல நண்பர்கள் கூடிக் குலாவுவார்கள். பலவிதமான
ஆளுமையுள்ள மனிதன் எங்கள் சதானந்தன் அண்ணன் அவர்கள்.
அவர் சிறப்பையும் அறிவு வளர்ச்சியையும்,

“வெள்ளத்து அனைய மலர்ந்ட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு”

என்று தமிழமுதம் சொல்கிறது.

தமிழர் பண்பாட்டில் ஒருவரைப் பெயர் கூறி அழைப்பதிலும்
பார்க்க முறை சொல்லி அழைப்பது சாலவும் சிறப்பாகக்
கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு முறை சொல்லல், பண்பாடா -
கலாச்சாரமா என்று பொருள் கொள்வது தெளிந்தார் பொறுப்பு.
அவ்வண்ணம் அமர்ர் அவர்களும் அநேகமாக எல்லோரையும்,
வயதிற்கேற்ப முறைசொல்லி அழைப்பதையே கேட்டுள்ளேன்.
உதாணமாக, தம்பி-தங்கைச்சி - அண்ணன்-அக்கா என்ற பதங்கள்
சுட்டி நிற்கின்றன.

சதானந்தன் ஆசிரியர் அதிபராக இருந்த காலங்களில்
பலரையும் மேன்மையூற வைத்திருந்திருப்பார் என்பதில் ஜயமில்லை.
வகுப்பறை ஒரு பாசறை. அங்கேதான் இளமைப் பொற்காலத்துக்குப்
புடம் போடப்படுகிறது. கல்வியெனும் கண்கள் அங்கேதான்
திறக்கப்படுகிறது. “ஹருணி நீர்போலப் பேரறிவாளன் திரு” அங்கே
பகிரப்படுகிறது. இது அமர்ரின் வாழ்வும், வளமும் என உணர்க!

முடிந்தவரை உதவுவது, கருணையுள்ளம் படைத்தோர்
சிறப்பு. அச்சிறப்புக்கு உயிர் கொடுத்தாற் போலப்பல அம்சங்கள்
அமர்ர் வாழ்விலும் மேலோங்கியிருந்தன. அள்ளிக் கொடுப்பதிலும்

கிள்ளிக் கொடுப்பதே பேருதவி. இத்தகை மனிதரைப் பலராகக் காணமுடியாது. பேரோடு மட்டுமல்ல, “முயற்சிதன் மெய் வருந்தக் கூலி தரும்” என்ற பொய்யா மொழிக்குப் புகழ் சேர்த்தும் சென்றுள்ளார். வாழ்ந்தால் புகழோடு வாழ்!

பகுத்தறிவுக் கொள்கையில் நிறையவே நனைந்தவர். பகுத்தறிவால் எல்லாத் தளங்களிலும் தடம் பதிக்க முடியாது போகவே, “தீதும் நன்றும் பிழர்தர வாரா”தென உணர்ந்து, பக்குவமாய் வாழ்ந்து, சிறந்த மனிதகுல வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர்.

அண்ணன் சதானந்தனுடைய சிறப்போடு இணைந்து வாழ்ந்தவர் திருமதி இராஜகுமாரி சதானந்தன் அவர்கள். அவர் அன்பும், அறமும் தன்னகத்தே பூத்துக் குலுங்கிய சகோதரி. “இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாதது ஒன்றுமில்லை” என வாழ்ந்தார். மிகவும் துணிவுள்ள பெண்மணி. இத்தகைய திடத்துடன், வடமராட்சிச் சூழலில் இவர் ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரையும் காணமுடியாது என்பது எனது துணிபு.

“நெஞ்சினைக் கிழித்து நிலமிசை வீழ்த்திடப் பிஞ்சகள் உடலையும் பித்தர்கள் வேண்டினர். யார்யார் வருகின்றீர்! என்றார்ப்ப உற்றார், நடுங்கியோர் கணம்வரை நாவேழா திருந்தனர். கடிதென வெள்ளைக் கொடியுடன் எழுந்தாள்! துடிப்புடன் சிங்களப் படையிடம் நடந்தாள்! கண்டவர் கலங்கினர் காரிகை ஏகினாள்! மண்டியிடாதவள் உரையால் மயங்கினர் படையினர்!”

போர் முடித்து ஊரைக் காத்தாள்ளத்தமி

சன்ற பொழுதிலும் பெரிதுவந்து தன் மக்களைச் சான்றோராக்கிய வீரத்தாய் நாமம் வாழ்க!போற்றுதலுக்குரியதே!

“தோன்றினில் புகழோரு தோன்றுக - அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இணங்க வாழ்ந்து காட்டியவர் அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள். இவர் தனது வாழ்க்கையை எப்படி அமைக்க வேண்டுமென்று நன்றாக யோசித்து முடிவெடுப்பார். ஏனெனில் “மனிதன் பிறப்பதும் இறப்பதும் நியதி” பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற சிந்தனையில் வாழ்ந்தவர் இவர். இதற்கு கல்வியறிவும் நூற்பண்புகளும், மனிதனேயெழும் துணைநின்றன. அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள் தனது இலட்சியங்கள் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அவருக்கு ஏற்ற நல்ல துணையாளாக வள்ளிநாயகியை கருப்பிடித்தார். இவர்கள் இருவரும் சிரும் சிறுப்புமாக வாழ்ந்துவந்தனர். அதன் பயணாக 5 பிள்ளைகளை பெற்றெடுத்தனர். பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் சிறப்பாக அமைவதற்காக உரிய காலத்தில் கல்வியறிவை வழங்கினார். அதன் பயணாக பிள்ளைகள் அனைவரும் மற்றவர்கள் போற்றக்கூடிய அளவிற்கு உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளனர். இவர்களுக்கு ஏற்ற நல்ல துணைவர்களை தேர்ந்தெடுத்து உரிய காலங்களில் விவாகம் செய்தவைத்தனர். அதன் பயணாக தனது பேரப்பிள்ளைகளையுங்கண்டு பிள்ளைகள், மருமக்கள், மனைவி என மிகவும் பாசமாகவும் சந்தோசமாகவும் வாழ்ந்து வந்தார். இவர்களது சந்தோசம் இறைவனுக்கு பிடிக்கவில்லை போலும் எதிர்பாராத விதமாக அமரரது மனைவி மரணமடைந்தார். அதன் பின்னர் அமரரது குடும்பத்தினரும், உறவினர்களும் பாரிய துயரத்தில் மூழ்கினார்கள். தனது கொள்கைகளை நிறைவேற்ற பேருதவியாக அமைந்த துணைவியின் மரணம் இவரை

நிலைகுலையச் செய்தது. துன்பமும் நோயும் அமர்து உற்ற நண்பர்களாக மாறின. நோய் முற்றிய நிலையில் மேலதிக சிகிச்சை பெற அமர்து மைத்துனர் ஜெயரட்டணமும் பிள்ளைகளுடன் இணைந்து உதவி புரிந்தார். அல்லும் பகலும் அமரருடன் இருந்து எவ்வித குறையும் இல்லாமல் தங்களால் இயன்ற சேவையை செய்தார்கள். எனினும் நல்லவர்கள் இவ் உலகில் நீண்டகாலம் நிலைப்பதில்லை போலும். அதே போல அமர்து உயிரும் திடீரென பிரிந்தது. இன்று அந்த குடும்பமே சோகத்தில் வாடுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அமர்து குடும்பத்துடன் பல வருடமாக ஓட்டி உறவாடியவன் என்ற வகையிலும் அவருடைய அரசியல் பிரவேசமும், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையின் அங்கத்துவம் பற்றியும் சில குறிப்புக்களை பதிவு செய்கின்றேன்.

ஒரு நாண்யத்திற்கு இரு பக்கங்கள் போல அமர்து வாழ்விலும் குடும்பமும் சமூகமும் இரு பக்கங்கள் போன்றது. தனது வாழ்நாளில் குடும்பத்திற்காக அர்ப்பணித்தது போல சமூகத்திற்காகவும் தன்னாலான நலன்களை செய்துள்ளார். அந்த வகையில் இவர் படிக்கும் காலத்திலிருந்து ஒரு இடதுசாரி போக்குடையவராகவும் கார்ல்மாக்ஸ், லெனின் போன்றவர்களின் பொதுவுடமைக் கொள்கையில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்து இலங்கை கொம்புனிஸ்ட் கட்சியில் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்தார். இந்தக் கட்சியின் அனுசரணையுடன் M.C.குப்பிரமணியம் தலைமையில் “அகில இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபை” என்ற ஓர் அமைப்பு உருவாகியிருந்தது. சிறுபான்மைத் தமிழராகிய எங்களுக்கு ஆலயங்கள், தேநீர்க்கடைகள், சிகை அலங்கார நிலையங்கள், சலவைத் தொழிற் சாலைகள், பொதுக்கிணறுகளில் எமது சமூகத்திற்கு சமத்துவம் இல்லை. இதற்காக அகில இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபைத் தலைவரின் கீழ் ஆலயப் பிரவேசம், தேநீர்க்கடைப் பிரவேசம் போன்ற பல போராட்டங்கள் சமத்துவத்துக்காக நடைபெற்றன. குறிப்பாக மாவிட்டபுரம், பன்றித்தலைச்சி அம்மன் கோயில் போன்ற ஆலயங்களில் எமது போராட்டம் மேலும் வலுப்பெற்றது. இதன் காரணமாக நிற்சாமம், சங்கானை, புத்தூர், மந்துவில், கரவெட்டி போன்ற இடங்களில் சாதிக்கலவரங்கள் பல நடைபெற்றன. அந்தப்

போராட்டங்களில் எம்மோடு தோலோடு தோள் நின்று போராடியவர் அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன்.

இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சமூகத்தில் ஒரு விடுதலைப் போராளியாகவே வாழ்ந்து வந்தார். கூட்டுறவில் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவர். கட்டடவேலி நெல்லியடி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பணிப்பாளராகவும் உப தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். அக்காலகட்டத்தில் நானும் அவருடன் இணைந்து கட்டடவேலி நெல்லியடி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய நேரத்தில் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு முன்னால் உள்ள பெற்றோல் நிரப்பு நிலையத்தை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடாத்துவதற்கு பணியாளர் சபை தீர்மானித்தது. அந்தத் தீர்மானத்திற்கு அமைய துண்ணலையைச் சேர்ந்த கெங்காதரம், பொன் குமாரசாமி, சி.செல்லையா, பொன்னில்லம் பொன்னையா, சி.சிதம்பரநாதன், மற்றும் கட்டடவேலி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க முன்னாள் தலைவர் சிதம்பரப்பிள்ளை இவர்களுடன் சேர்ந்து நானும் அமரர் செல்லப்பா சதானந்தனும் இணைந்து ஈடுபட்டோம்.

தற்போது இப்பெற்றோல் நிரப்பு நிலையம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க பொறுப்பில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை நினைக்கும்போது அமரரது நினைவு வருகின்றது. இவர் வாழ்ந்த காலம் முழுவதும் எது சமூகத்திற்காகவும் இன விடுதலைக்காகவும் அர்ப்பணித்துள்ளார் என்பதை தெரியப்படுத்திக்கொண்டு அன்னார் விட்டுச் சென்ற பாதையை அவர்களது பிள்ளைகள் தொட்டுச் செல்வார்கள் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் ஆத்மா சாந்தியடைய அவரது குடும்பத்துடன் இணைந்து நாங்களும் பிரார்த்திப்போமாக.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

பா.தவுசோகம்

சமாதான நீதவான்

தாசன் இல்லம்,

துண்ணாலை மேற்கு, கரவெட்டி.

தலைமைத்துவத்திற்கு ஓர் இலக்கணம்

சதானந்தன் ஆசிரியர் என்றதும் அவர் வாழும் காலத்தைய அவரது தலைமைத்துவப் பண்புகள்தான் என் கண்முன்னே நிற்கின்றன. அவர் தலைமைதாங்கி நடாத்தும் நிகழ்வுகள் பெரிதோ சிறிதோ அதில் ஒரு நேர்த்தி இருக்கும். விழா ஒழுங்குகள் முறையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும். கலந்துகொண்டோர் சலிப்படைந்து நேரத்தை அடிக்கடி பார்த்து விசனமடையும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவதில்லை. இவை எல்லோராலும் அவர்பற்றி விதந்து பேசப்படுகின்ற விஷயங்கள்தான்.

அவரது தலைமைத்துவ உரைகள் காத்திரமானதாக, பெறுமதியானதாக இருந்திருக்கின்றன. சந்றி நீளமானதாக அமைந்திருந்த சந்தர்ப்பங்களில் கூட நிறையவே நாம் அறிந்திராத தெரிந்திராத தகவல்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கின்றன. அவரை “ஒரு தகவல் பெட்டகம்” என்று கூறுமாலிற்கு அவரது தலைமையுரை அமைந்திருப்பது அவருக்கே உரிய சிறப்பு. சுயபூராணம் கிஞ்சித்தும் கிடையாது. விஷயங்களை சொல்லும்போது அவரே அதை இரசித்து ருசித்துச் சொல்வதனால் சபையோருக்கும் அந்த இரசனை முழுமையாகத் தொற்றிக்கொள்ளுகின்ற அழகை நான் கண்டு இரசித்திருக்கிறேன்.

அவரது சாதாரண உரையாடல்களில் கூட நேரடித்தன்மையும் அப்பட்டமான வெளிப்பாடும் காணப்பட்டன.

அவரது தலைமைத்துவத்தின் மகத்துவத்திற்கு அவர் தலைவராகச் செயற்பட்ட சனசமூக நிலையம், கோயில், பல்வேறுபட்ட பொது நிறுவனங்கள் நல்ல சாட்சியங்களாகின்றன.

தலைமைத்துவத்திற்கும் முகாமைத்துவத்திற்குமிடையிலான வித்தியாசமானது ஒரு சிறிய நூலிழையிலானது மட்டுமே என்பது அறிஞர் கருத்தாகும்

சதானந்தன் ஆசிரியர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலங்களும் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலங்களும் அவரது தலைமைத்துவத்திற்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக நல்ல சான்றுகளாக துறைசார்ந்தோர் பின்பற்றுவதற்கு நல்ல மாதிரிகளாக இருந்திருக்கின்றன. அவரது முகாமைத்துவத்திற்கு அவரது பிள்ளைகள் யாவரிலும் நன்கு கவறியுள்ளன.

முத்தமகன் செல்வானந்தன் கொஞ்சாவத்தை அமெரிக்கன் மினின் பாடசாலையின் அதிபராகப் பணிசெய்த காலத்திலும் இரண்டாவது மகன் சர்வானந்தன் மக்கள் வங்கி உதவி முகாமையாளராகவும் முகாமையாளராகவும் பணியாற்றும் போதும் நான் கண்டுணர்ந்துள்ளேன்.

“ஒரு நல்ல ஆசிரியரானவர் தனது வகுப்பைச் சிறந்த முறையில் முகாமை செய்வார்” என்பது கல்வியாளர்களின் கூற்று.

அவரது முத்த மகள் திருமதி தேவகி கோபாலச்சந்திரன் மற்றும் கருணானந்தன் (தற்போது விரிவுரையாளர்) ஆகியோர் நல்லாசிரியர்களாகச் சிறந்து விளங்குவது யாவரும் அறிந்தவைதான். அவ்வாறே இளையமகள் திருமதி றஞ்சிதா றிச்சேர்ட் தனது சேவைக்குரிய பிரதேசத்தை நன்கு நிர்வகித்து சிறந்த கிராமசேவையாளராக மக்கள் மத்தியில் நல்ல பேரரப்பெற்றிருக்கின்றார் என்பதும் எமக்குப் பெருமையான தகவல்தான்.

“செப்பம் உடையவன் ஆக்கக் சிதைவின்றி
எச்சத்துக்கே மாப்பு உடைத்து”

என்ற வள்ளுவன் குறள் சதானந்தன் ஆசிரியருக்கும் அவரது வாரிசுகளுக்கும் உதாரணமாக நின்று அவர்தம் பெருமைக்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கின்றது எனலாம்.

சமுகத் தோடு சதானந்தன் ஆசிரியர் கொண்டிருந்த பிணைப்பும் ஈடுபாடும் வியக்கத்தக்கன.

“மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்வதில் உங்களை இழப்பது

உங்களைக் கண்டறியச் சிறந்த வழி” என்றார் மகாத்மா காந்தி. இது இலட்சத்தில் ஒருவருக்குத்தான் சாத்தியமாகும். ஆனால் சதானந்தன் ஆசிரியர் தன்னையும் இழக்காமல் குடும்ப, சமூக மட்டங்களிலிருந்து நழுவாமல் இந்த வரலாற்றுப் பயணத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்தமை ஆசிரியமான ஒன்று.

“குறிக்கோள் இல்லாது கெட்டேனே” என்கிறார் அப்பரடிகள். தானுண்டு தன் பாடுண்டு என்று பலர் இருக்க தனக்கென்று ஒரு குறிக்கோள் இலட்சியம் என்பவற்றை வரித்துக்கொண்டமையால் அவர் கொண்டிருந்த சமூக ஈடுபாடு வியக்கத்தக்கது. சமூகத்தின் மீதான அவரது பார்வையில் தெளிவும் கூற்றமையும் இருந்தது.

ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் குரலை வழிமையானவர்கள் போலல்லாது அவர் வேறுபட்ட காதுகளால் கேட்டவர். அடக்குமுறை வடிவங்களை வித்தியாசமான கண்கொண்டு பார்த்தவர். அதனால்தான் அவர்களில் ஒருவராக நின்று போர்க்குணம் கொண்டு ஒரு சமூகப்போராளியாக அவரால் இயங்கமுடிந்தது. மார்க்சிஷத்தை வெறுமனே வாய்ப்பாடு ரீதியாக மனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்காமல் மக்களில் ஒருவனாக நின்று பலவற்றில் வெற்றியும் கான அவரால் முடிந்தது. அதேசமயம் குடும்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகிய உறவு வட்டங்களுள் மரபுகளைப் பேணும் முறைமை சார்ந்த சைவப்பாரம்பரியம் பக்தி, ஆலயத்தொண்டு முதலியவற்றையும் முன்னிலைப்படுத்தி வாழ்ந்தவர் என்பதுவும் குறிப்பிட்டுக் கூறப்படவேண்டியவை. இந்த இரண்டு நிலைப்பாடுகளிலும் ஒரு முரண்நிலை இருந்ததாகவும் என்னால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

வாழ்க்கை என்றால் சில சமூகக்கல்களும் சங்கடங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும். அது சதானந்தன் ஆசிரியருக்கு நோய் வடிவத்தில் வந்தது. அவர் விழுந்தாலும் மீண்டெழுக்கூடிய வல்லமை உடையவர். ஆனால் வயது அதற்கு இடம்தரவில்லை.

சதானந்தன் ஆசிரியருடைய ஆக்கபூரவான மகத்தான சேவையினுடாகப் பயன்பெற்றவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள் அவரது இந்த வயதிலும் அவரது மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதனாற்போலும் அவரது இறுதி நாட்களில் நோயினால் அவரது இயங்கு நிலையை நிறுத்தி, பின்னர்

மரணத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றான் ஆண்டவன்.

கிறிஸ்தவர்கள் நம்புவதுபோல அவருக்கு அந்திலையில் “மரணம் வரப்பிரசாதம்” என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

பகவான் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரரே இறுதிநாட்களில் வாய்ப்புற்று நோயால் பீடிக்கப்பட்டு இவ்வுலகை நீத்தார் என்னும்போது மற்றவர்கள் எம்மாத்திரம்?

“மரணப் பிரமாதம் நமக் கில் லையே” என் கிறார் அருணகிரிநாதர்.

மொத்தத்தில் சதானந்தன் ஆசிரியர் எளிதில் என்றைக்குமே மறக்கப்படக்கூடியவர்கள் என்றென்றும் நினைக்கப்படவேண்டியவர்.

வாழ்க அவரது நாமம்

– கொற்றை வி. கிருஷ்ணானந்தன்

அமரர் செ.சதானந்தன் ஒரு சதானந்தம்

சிறந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது வடமராட்சிப் பிரதேசம். இங்கே நூற்றுக்கணக்கான சைவ ஆலயங்களையும் பல கல்விமான்களையும், அதிகமான அரசு ஊழியர்களையும் கொண்டு புகழுடன் விளங்குவது அல்வாய் கிராமம்.

சைவமும் தமிழும் தழைத்து ஓங்கி வாழும் அல்வாயில் பெரும் குத்தகை ஒப்பந்தக்காரரான செல்லப்பா அவர்களுக்கு மகனாக 1940.07.23ம் திகதி பிறந்தவர் சதானந்தன் அவர்கள். செல்வச் செழிப்புடன் வளர்ந்த சதானந்தன் சிறுவயதிலேயே அறிவும் ஆற்றலும் மிகக்கவராகத் திகழ்ந்தார். அவரது அன்னை தங்கமுத்து சதானந்தனை மிகுந்த பாசத்துடன் அன்பினைச் சொரிந்து வளர்த்து வந்தார்.

கல்விப் பணம்

அவரது ஆரம்பக் கல்வியானது வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற வதிரி - தேவரையாளி சைவவித்தியாசாலையில் ஆரம்பமாகியது. இடைநிலைக் கல்வியை கரவெட்டி திருஇருதயக் கல்லூரியில் தொடங்கினார். தனது உயர்கல்வியை யாழ்.மத்திய கல்லூரியில் 11ம் வகுப்பில் இணைந்து கற்றதுடன் ஆங்கில மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று சிறந்த மாணவனாகச் சித்தியடைந்தார். விளையாட்டுத் துறையில் பல சாதனைகள் படைத்து கல்லூரிக்கும் தனக்கும் பெருமை சேர்த்தார். இதைத் தொடர்ந்து நல்லூர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக கல்வி கற்று முதலாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்து வெளியேறினார்.

ஆசிரியர்கள்

1966ல் ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்ட செ.ச அவர்கள் நேரடியாக கண்டி மாவட்டத்திற்கு ஆசிரியராகச் சென்றடைந்தார். அங்கே குண்டசாலை, கெலிய, கோடை, டிக்கோயா ஆகிய மலைப்பிரதேச அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் அனேகமாகப் படிக்கும் அப்பாடசாலைகளில் கற்பிப்புதில் மட்டந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார். பொதுவுடமை வாதியான செ.ச தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினார். அவர்களின் வாழ்வுக்காகவும் விடிவுக்காகவும் அயராது பாடுபட்டார்.

1970 ல் இமாற்றம் பெற்றுக் கொண்ட ஆசிரியர் சதானந்தன் சைவப்பெரியார் குருவின் வதிரி தேவரையாளி சைவவித்தியா சாலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். செ.ச வினது வாழ்விலும் பணியிலும் இப்பாடசாலை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்விக்கண்ணாகத் திகழும் இது தேவரையாளிப் பள்ளிக்கூட சமூகத்தவர் படிக்கும் ஓர் உயர் பாடசாலையாகும்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மும்மூர்த்திகளின் சங்கமமும்.

வடமராட்சியில் மும்மூர்த்திகள் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசப்படுவர்கள் மூவர். கல்விச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த தெணியான், சதானந்தன். இராசேந்திரன் ஆகிய மூவரும் பொதுவுடமைக் கொள்கையில் இறுக்கமான நம்பிக்கையும் செயற்பாடும் கொண்டவர்கள். வடபிரதேச இடதுசாரித் தலைவர்களாயிருந்த A.வைத் திலிங் கம், V.பொன் னம் பலம், அரியரட் னம், M.C.சுப்பிரமணியம் போன்ற தோழர்களின் வழிகாட்டலும் நட்பும் இவர்களுக்கு கொண்டுவரின்ற் கட்சியினுடாகக் கிடைத்தது. இதனால் இம்மூவரும் தமது கல்விப் பணியோடு சமூகப் பணியையும் திட்டமிட்டுச் சரியான வழியில் முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய சூழல் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் மையம் கொள்கிறது. பாடசாலைப் பணி தவிர்ந்த நேரங்களில் அரசியில் வகுப்பு, கட்சிக்கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆலயப் பிரவேசங்கள் மற்றும் சமூக உரிமைப் போராட்டங்களில் கலந்து

கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான விடிவை நோக்கி மிகத் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர். குறிப்பாக அல்வாய் முத்துமாரி அம்மன் கோயில் ஆலயப் பிரவேசம் அல்வாய் வடக்கு மக்களின் பலமான துணையோடு வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்தேர மூவரும் மிக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டமை விதந்து பேசப்பட வேண்டிய வரலாற்று நிகழ்வாகும் (நேர்காணல், C.K.இரோசேந்திரன்)

இதேவேளை, சகல வழிகளிலும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் நுகர்வுத் தேவைகளை எவ்வித சிரமமும் இன்றிப் பெற்றுக் கொண்டவதற்காக கூட்டுறவுச்சங்க கிளைகளை எம்மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் திறக்கப் போராட்டங்களை நடாத்தி வெற்றி கண்டனர் இதில் செ.ச வின் பணி காத்திரமானது

அதிபர் உதவியும் ஆளுமையும்

செ.ச அவர்கள் அதிபராகப் பதவி உயர்வு கிடைத்ததும் வதிரி வடக்கு மெதடிஸ்தத மிசன் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றார். அவரது உறவினர், கிராமத்தவர், அயல்க்கிராமத்தவர் ஆகியோரின் பிள்ளைகள் பாடசாலையில் காணப்பட்டபோது பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார். பாடசாலைச் சமூகத்தவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினார். மாணவர்களின் தேர்ச்சி மட்டம் படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றது. செ.ச வின் இனிய சுபாவும் அனைவரையும் அரவணைக்கும் ஆற்றல் உயர் அதிகாரிகளையும் நண்பராக்கிக் கொள்ளும் பக்குவும் காரணமாக பாடசாலையையும் மாணவர்களையும் முன்னேற்றி சிறப்பான வரலாற்றினைப் படைத்தார். வதிரி மிசன் பாடசாலை வரலாற்றில் செ.ச வின் அதிபர் காலம் (1983-1995) சகல மட்டங்களிலும் விதந்து பேசப்பட்ட வளர்ச்சிக் காலம் எனலாம்.

இதனைத் தொடர்ந்து கரவெட்டி நாரத வித்தியாசாலையில் 1995 - 1996 வரை அதிபராகக் கடமையாற்றிவிட்டு கரணவாய் மகாவித்தியாலத்தில் அதிபராக 1997ல் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இங்கே உயர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பலரும் கல்வி கற்றனர். இதனால் பாடசாலைச் சமூகத்தினரிடமிருந்து வந்த சகல சவால்களையும் செ.ச வெற்றிகொண்டார். தனது ஆளுமை, இராஜதந்திரம், நல்லுறவினைப் பேணுதல், சிறந்த நிர்வாகக்

கட்டமைப்பு மூலமக பாடசாலையை அபிவிருத்தி அடையச் செய்து சிறந்த அதிபராக 2000ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றி விட்டுப் புகழுடன் ஓய்வுபெற்றார்.

கூட்டுறவுப் பணி

செ.ச.வின் வரலாற்றில் அவரது கூட்டுறவுச் சேவை மிகவும் குறிப்பிட்டுப் பேசவேண்டிய ஓர் விடயமாகும். கட்டடவேலி நெல்லியடி ப.நோ.கூ.சங்கத்தில் சுமார் இருபது வருடங்களுக்குமேல் உபதலைவராக இருந்த பெருமை இவருக்குரியது. இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அச்சங்கத்தில் நீண்ட காலம் தலைவராகவும், முடிகுடா மன்னனாகவும் விளங்கிய அமரர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களால் பாராம்பரிய ஆளுமைச் சிறப்பும், நிர்வாகச் திறமையும் கொண்ட அவர் காலத்தில் ப.நோ.சங்கம் பல வழிகளிலும் அபிவிருத்தி கண்டது. அதற்குத் துணையாக நின்றவர் அமரர் செ.ச என்றால் அது மிகையாகாது.

இவர்கள் இருவரின் காலத்தில்தான் சங்கத்தில் கலாச்சாரப் பெருமன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. இம்மன்றத்தின் ஊடாக வடமராட்சி எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதிய “உயிர்ப்புகள்” சிறுகதைத் தொகுதி 1986ல் வெளியிடப்பட்டது என்பது வரலாற்றுப் பதிவாகும். மன்றம் உருவாகவும், நூல் வெளியிடவும் மூனையாகச் செயற்பட்டவர் அமரர் சதானந்தன் அவர்களே.

மகாசபையும் செ.ச வும்

யாழ் மத்திய கல்லூரியில் பல்கலைக்கழக புகு வகுப்பில் படிப்பதற்காக 1958ல் செ.ச இணைந்து கொண்டார். இங்கு ஏற்கனவே படித்துக் கொண்டிருந்த வதிரி எஸ்.கே.இராசேந்திரனுடன் நட்பு மலர்கிறது. இருவரும் யாழ் நகரில் அமைந்திருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் அங்கத்தவராக இணைந்து செயற்பட்டதுடன் இதனைத் தொடர்ந்து சிறுபாண்மைத் தமிழர் மகாசபையிலும் இணைந்து செயற்பட்டனர். 1966ல் மாவிட்டபுரம், கந்தகவாமி கோயில் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. இதில் செ.ச. வும் தமது நண்பர் களுடன் தீவிரமாக ஈடுபட்டு தமது பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளனர்.

இக்காலகட்டத்தில் அகில இலங்கை சிறுபாண்மைத் தமிழர் மகாசபை வடமராச்சியில் தீவிரமாகச் செயற்படுகிறது. இதன் தலைவராக ஆசிரியர் மு.செல்லப்பாக்கியழும் செயலாளராக செ.சதானந்தனும் தெரிவு செய்யப்பட்டு பல ஆஸயப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வெற்றி கண்டனர். இவற்றில் வல்லிபுர ஆஸ்வார், பருத்திதுறை சிவன் கோயில் ஆஸயப் பிரவேசங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

2010ஆம் ஆண்டு மகாசபையின் வரலாற்றில் முக்கிய மைற்கல் ஆகும். அப்பொழுது எழுத்தாளர் தெனியான் மகாசபையின் தலைவராகவும் இணைச்செயலாளராக B.J. அன்ரனி (சட்டத்துரணி) ந.தமிழ் அழகன் ஆகியோரும், பொருளாளராக சின்னராஜா (வங்கிமுகாமையாளர்) ஆகியோர் கடமையாற்றினர். இந்த ஆண்டு இலங்கைப் பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்றது. இதில் மகாசபையும் போட்டியிட்டது. வடமராச்சிக்கான வேட்பளராக செ.ச அவர்கள் போட்டியிட்டார். இதில் வெற்றி கிடைக்கவில்லை எனினும் யாழ் மாவட்டத்தில் தபால் மூலம் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கூடுதல் வாக்கினைப் பெற்றுக் கொண்ட வேட்பாளர் என்ற பெருமைக்குரியவராவார்.

இறுதிக் காலமும் ஈரசியல் சமீக்ஷ விரழக்கள் வருகையும்

2019ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் செ.ச வுக்கு நீரிழிவு நோய் கடுமையாகத் தாங்கத் தொடங்கியது. யாழ் போதனா வைத்தியசாலையிலும் மந்திகை ஆதார வைத்திய சாலையிலும் மாநிமாநிச் சி.கி.ச்.செ பெற்றார். இதனை அறிந் து அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து திரு.க.நடராசாவும் (முன்னாளாத் தலைவர் பன்ன அபிவிருத்திச் சபை) இலண்டனில் இருந்து திரு.ந.தமிழ் அழகனும் (பொதுச் செயலாளர் மக்கள் மகாசபை) வருகைத்தந்தனர். இவர்களுடன் நானும் சென்று செ.ச வைப் பார்வையிட்டோம். இதன்பின்பு அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து எழுத்தாளர் முருகபுதியிடம் ஜோப்பிய நாடுகளில் இருந்து இன்னும் பலரும் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்றனர்.

கடந்த 13.03.2019ல் பன்முக ஆளுமை கொண்ட செ.சதானந்தன் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார். அவரது சாதனைகளும் பணிகளும் என்றும் மறக்க முடியாதவை. எனவே ஒரு சகாப்தத்தின் நாயகனாக செ.ச என்றும் வாழ்வார்.

வடசில்வை க. சின்வராஜா

அமரர் செ.சதானந்தன் சமூகத்தை நேசித்த சமூகமனிதன்

எமது சமூகவெளியில் பல ஆளுமைகள் தோன்றி மறைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர்மட்டுமே தங்களது சமூகப் பங்களிப்பினால் எம் நினைவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது மறைவு சமூகச் செயல்வெளியில் வெற்றிமாகவே உணரப்படுகின்றது. அத்தகையோரில் ஒருவர் சதா மாஸ்ரர் என்று அழைக்கப்படும் அமரர் செ.சதானந்தன் ஆசிரியர், அதிபர், நிர்வாகி, தலைவர், கூட்டுறவாளர், சமூக விடுதலை ஆர்வலர், இடதுசாரி எனப்பல முகங்களுடன் வாழ்ந்து சென்றவர்.

அமரரை நினைவிற்கொள்ளும் போது அவருடன் பழக்ஞேர்ந்த சந்தர்ப்பங்களும், நிகழ்வுகளும் மனத்திரயில் வந்து நிற்கின்றன.

உலகியல் ரீதியாகக் குறுகிய கருத்தியல் போக்குகளைக் கடந்து நின்ற இடது சாரியத்தின் இலட்சியங்கள், மாணிட அறங்களை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவராக அமரர் இருந்தார். அவ்வழியில் சிந்தித்துச் செயற்பட்ட இடது சாரித் தலைவர்களின் வழித்தடத்தில் தனது அரசியலை தேர்வு செய்து கொண்டார். பிறப்பால், தோற்றுத்தால், தொழிலால், செல்வநிலையால் மனிதரைத் தீர்ப்பிடாமல் அனைவரையும் ஏற்று சமத்துவத்தை, சகோதரத்துவத்தை, சமூக நீதியை வளர்ப்பதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட இடது சாரியத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். அதன் செயற்பாடுகளில் பங்கு வகித்தார். இதனால் வடபிரதேசத்தில் செயற்பட்ட இடதுசாரித் தலைவர்களுடன்

நெருக்கமான உறவினைப் பேணினார். அவ்வகையில், தோழர்கள் அ.வைத் திலிங் கம், வி.பொன் னம் பலம், விஜயானந் தன், எம்.சி.சுப்பிரமணியம், பி.குமாரசாமி ஆகியோரது அறிமுகம் அவருக்கிருந்தது. அத்துடன் அக்கட்சியின் வடமராட்சிக் கிளையின் செயற்பாடுகளில் பங்களித்து, அதன் செயலாளராகவும் சில காலம் செயலாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அமரர் இவ்வழியில் தனது அரசியலைத் தொடர அவரது நன்பர்களும் துணைநின்றனர். எழுத்தாளர் தெணியான், கிளாக்கர் இராசேந்திரம் ஆகியோரது நட்பு அவருக்குப் பலம் சேர்த்துள்ளது. முவரும் மும்முர்திகளாகப் பொது விடயங்களில் ஒத்தியங்கினர்.

அமரரின் வாழ்வில் முக்கிய சம்பவமெனப் பதிவிடவேண்டியது அவர் பொதுத்தேர்தலில் கூடைசைக்குமுசார்பில் துணிச்சலுடன் களமிறங்கியதைக் குறிப்பிடலாம். சமத்துவம் என்பது எல்லோரும் சமத்துவமாக மதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல. அதிகாரங்களையும் வாய்ப்புக்களையும், உரிமைகளையும் எல்லோரும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்வதுமாகும் என்ற தெளிவுடன் அத்தேர்தலில் நின்றார் என்பது முக்கியமானது. குறிப்பாக, தமிழ்த்தேசிய அரசியல் அதிகாரத்தில் பிரதி நிதித்துவ அரசியலில் தமிழர்கள் பெற்றுள்ள பங்கில் சாதியத்தினால் உரிமை மறுக்கப்பட்ட தலித் சமூகத்துக்கான பங்கு என்ன என்ற கேள்வி நியாயமானது. இதனைக் கேள்விக்குப்படுத்தியே அம்மக்கள் சார்பாக அமரர் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். அமரர் இவ்விடயத்தில் அன்று எழுதிய கேள்வி இன்றுவரை கேள்வியாகவே எஞ்சிநிற்கிறது.

அமரர் அரசியலில் இடது சாரியாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார் என்றால் அது அவரது உணர்ச்சிவேகச் செய்கையின் வெளிப்பாடல்ல. மாநாக, உரிமை மறுக்கப்பட்ட அடிநிலை மக்களுக்கு இடதுசாரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை அலசி ஆராய்ந்த விளக்கத்தெளிவின் பார்ப்பட்ட செயலே ஆகும்.

அமரர் செ.சதானந்தன் பொது வாழ்க்கையில் அவர் காட்டிய பொறுப்புணர்வு, தலைமைப்பண்பு, இலக்குகளை அடையும் சாதுரியம், அங்கம் வகித்த நிறுவனங்களின் மீதான விசுவாசம்

என்பன அடுத்துவரும் தலைமுறையினருக்கு ஆதர்சனமாக இருக்கும். இந்த ஆளுமைக் கூருகளே, அவரை சமூகப் பெருவட்டத்தில் சமூகமனிதனாக மேற்கிளம்ப உதவியிருக்கின்றன.

நிறைவாக, அமரர் அவர்கள் என்னைவிட வயதில், அனுபவத்தில், அறிவில் மூத்தவர் எனினும் என்னுடன் இங்கிதம் கொண்டு அன்பாகப்பழகியவர். அவரது இறுதிநாட்கள் மிகவும் துயரமானவை. நோயில் விழுந்து கட்டிலே கதியாகியிருந்த வேளை பார்க்கப்போனபோது அந்த இயலாத வேளையிலும் ஓர் அப்பழக்கற்ற புன்னகையை வீசி கைதந்தார். அந்தத் தருணம் இன்றுவரை என்னை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இறுதிவரை “சமூகமனிதன்” என்ற தகுதிப்பாடுடன் செயற்பட்ட அமரரின் நினைவுகள் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

மு. சநாதராசகன்

சதானந்தன் எனும் பன்றுக போராளி

கூட்டுறவுத் துறையின் உண்ணத தலைவர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் சிறு குடிலில் தான் அவருடன் பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஏழைகளின் வீடுகளிலும் அடுப்பெரிய வேண்டும் என்ற தாரக மத்திரத்துடன் கூட்டுறவுத் துறையை வளர்த்தெடுத்த தலைவர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஊன்று கோலாகி இருந்து தன்னை வெளிப்படுத்தியவர். எவ்வாறு குரன் எனும் கல்விப் போராளி சித்தமணியம் அவர்களுடன் இணைந்து தேவையாளி சமூகம் என்னும் மதிப்புமிகு கல்விச் சமூகத்தை உருவாக்கப் போராடி இன்றும் நிலைத்த பெயருக்கு சொந்தக்காரராகி இருந்கிறாரோ அதனைப் போல் கூட்டுறவு கொள்கையை இடதுசாரி சிந்தையோடு செயற்படுத்திய சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களோடு இணைந்து கட்டைவேலி என்னும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் செயற்பாட்டை பிரகாசமடையச் செய்த பெருமை சதானந்தனுக்குரியது. இருவரும் ஆசிரியத் தொழிலில் சிறுப்போடு சடுப்படவர்கள். பொன்கந்தையாவின் விகவாசிகள் மனிதம் என்பதனை சம மனிதமாக நேசித்தவர்கள். தலைவர் சிதம்பரப்பிள்ளையின் நம்பிக்கைக்குரிய ஆலோசகராக செயற்பட்டவர். கட்டைவேலி- நெல்லியடி கலாச்சாரக் கூட்டுறவு பெருமன்றும் எனும் அமைப்பு உருவாக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர். எழுபதுகளின் பிற்பகுதி என நினைக்கின்றேன் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் கலாச்சார கூட்டுறவு பெருமன்றத்தை ஆரம்பித்து ஆலோசனை வழங்கினார். அதன் தொடர்ச்சியாக சில நூல்கள் வெளியீடு செய்யப்படன. குறிப்பாக உயிர்ப்புகள் சிறுக்கைத் தொகுதி மிகப் புகழ் பெற்றது. அதில் எமது பிரதேச எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கைகள் இடம்பெற்றது. அதில் அடங்கிய பல எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தி எழுதச் செய்த பணி அமர்ர சதானந்தனுக்கு உரியது. அதே போன்று பல புத்தக வெளியீடுகள்

இப்பெருமளவுத்தின் ஊடாக நடாத்துவதற்கும் காரணமாக இருந்தவர் சதானந்தன் அவர்களே. மிகச்சிறந்த புலமைப்பரிசில் திட்டத்தை கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஊடாக செயற்படுத்துவதில் வெற்றிகண்டவர். இச்சங்க பரப்பில் தரம் 5 புலமைப்பரிசிலில் சித்தி அடைந்த அனைத்து மாணவர்களையும் அழைத்து ஊக்குவித்துப் பாராட்டி சேமிப்பு திட்டத்தை உருவாக்கியதில் முன்னின்றவர் பல கொடையாளிகளின் இல்லம் தேடிச்சென்று புலமைப்பரிசில் நிதியத்தை மேம்படச்செய்தவர் சங்கச் செய்தி என்ற செய்திப் பத்திரிகை இணையாசிரியராக இருந்து பலகாலம் மாதத்தோறும் பத்திரிகை வெளிவர காரணமாக இருந்தவர்.

போர் உச்சமடைந்த காலத்தில் மக்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்வதில் பல அபாயக்கட்டங்களைத் தாண்டி சளைக்காது பங்கீடுசெய்து உணவு வழங்கலில் ஈடுபட்டவர். இதனால் பல இன்னல்களை சந்தித்தவர். இருப்பினும் சளைக்காது சவாலை ஏற்று மீண்டும் தலைவர் சிதம்பரப்பிளை உடன் மக்கள் பேராதரவுடன் இயக்குனர் சபையைக் கைப்பற்றியவர். இயக்குனர் சபையின் உப தலைவராக நீண்டகாலம் கடமையாற்றியவர் ஊழியர்களுடன் நட்போடு பழகி நாம் சேவையும் செய்ய வேண்டும் சேவகமும் செய்யவேண்டும் என நயமாக கூறி ஊழியர்களை வழிப்படுத்தியவர் சிதம்பரப்பிளை அவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டு இருந்த போதும் அவர் மறைந்தபோதும் தலைமைப்பொறுப்பேற்று மிகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டவர். போராளிகள் உடனான கூட்டுறவு கூட்டங்களிலும் அரசுடனான கூட்டுறவு கூடங்களிலும் தலைவர் சார்பாக கலந்து தெளிவான காத்திரமான விடயங்களை அஞ்சாது தெரிவிப்பவர்.

கூட்டுறவு கொள்கைகளைத் தெளிவாக விளங்க வைத்து ஆணித்தரமாக உரையாற்றக் கூடியவர். சிதம்பரப்பிளை அவர்கள் மறைந்த போது அவரது இறுதிச் சடங்கை மிகப்பெறுமதியாகத் தலைமையிட்டு நடாத்தியவர். அவர் நினைவாக இவரே முன்னின்று ஒரு நாலையும் வெளியீடு செய்தார்.

சித்தமணியத்தின் பெயர் உச்சரிக்கும் போது குரனின் பெயரும் நினைவிற்கு வருகிறதோ அதே போன்ற கோப்பிரட்டில் சிதம்பரப்பிளையின் பெயர் உச்சரிக்கும் போது சதானந்தனின் நினைவு என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

“உடல் நிலையானது அன்று
செயல் நிலையானது”

திருஇருதயக்கல்லூரி,
கரவெட்டி.

தி. இராகவன்
அதிபர்

சதானந்தன் ஒரு சர்வவல்லமை

மனிதர்களை இனங்காட்டும் ஒரு குறிகாட்டி பெயர். பெயருக்கேற்பவே அவர்தம் குணங்கள் அமைந்து விடுவதுமுண்டு. என்றுமே புன்னகை தவறா முகம் சதானந்தன் அவர்களுக்குரியது. பெயருக்கேற்ப முகத்திற்கேற்ப தன்னைச் சூழ்ந்திருப்போரை மகிழ்விக்க வல்ல இனியகுணம் பொருந்தியவராக வாழ்ந்து மறைந்திருக்கின்றார். பட்டம் பதவிக்கும், பணத்திற்கும், ஆலாய்ப் பறக்கும் மனிதர் மத்தியில் நல்ல நட்புகளையும் உறவுகளையும் சேர்க்கும் மனிதநேயப் பண்புகள் நிறைந்த ஒருவராகவே நான் அவரைப் பார்க்கின்றேன். சதானந்தனின் பதிவுகள் சமூகம், குடும்பம் என்ற இரண்டு தளங்கள் மீதும் சமாந்தரமாக இடம்பெற்றிருந்தமை கட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

சமூகத்தின் ஒரு பகுதி மக்கள் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாகிய பொழுது இடதுசாரித்துவம் எனும் சகடத்தில் குதியாட்டம் போட்டு ஏறினர். இத்தகையதொரு சிந்தனையின் பால் ஸர்க்கப்பட்ட இவர் இலக்கியம் படைப்பதிலும், இலக்கியத்தைச் சுவைப்பதிலும் வெற்றி பெற்றார். அது மாத்திரமல்லாமல் அதன் மீது நாட்டமிகு நண்பர் குழாமொன்று அவருக்கு வாய்த்தது. கற்கும் உரிமையைக் கூட மறுக்கப்பட்டிருந்த இவர் சார்ந்த சமூகத்தின் கல்வியைக் கட்டியெழுப்ப எடுத்த நடவடிக்கையின் விளைவாகவே எல்லோரும் கல்வியைப் பெறும் உரிமையைப் பெற்றனர். இதனை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இக்கட்டான நெருக்குதல்கள், துயரங்களிலும் தன்கல்வியைத் தொடர்ந்த அவர் அரசாங்கப் பாடசாலை ஆசிரியரானார்.

ஆசிரியத்துவத்தை வெறுமனே ஒரு தொழிலாகக் கருதாமல் சமூக மாற்றத்துக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தி அதனில் வெந்தி கண்டார். பல்வேறு நிலைகளைச் சார்ந்த துறைசார் கல்விமான்களை உருவாக்கினார். பயணாளிகள் பலரும் அவர் மீது நன்றியுணர்வோடு இன்றும் உலாவுவதை நாமறிவோம். சமூக மாற்றத்துக்கான தலைமையை வழங்கியது மாத்திரமல்லாமல் தான் கொண்ட குடும்பத்தை நல்லநிலைக்கு இட்டுச்செல்ல அரும்பாடுபட்டார். தான் பெற்ற பிள்ளைகளினுடைய கல்வியையும் அதன்பால் அரசாங்க உத்தியோகத்தையும் காணும் வரை தன் மரணத்தையே ஒத்திப்போட்டார் பக்திப்பேராளன் சதானந்தன். அவர் வாழ்ந்த சமூகத்தின் பல்வேறு அமைப்புக்களிலும் தலைமை தாங்கி வழிநடாத்துவதிலே தனக்கே உரித்தான் தலைமைத்துவப் பண்புகளையும் கொண்டிருந்தார் என்பது கோட்டுக் காட்டக்கூடியதாகும்.

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம் இறந்தோம் என்றில்லாமல் இவ்வுலகிலே தன் பெயர் நிலைத் திருக்குமாறு வாழ்ந்து மறைந்திருக்கும் அமரர் சதானந்தன் அவர்கள் சமூகத்தின் முன்னோடி, நல்லாசிரியன். தக்கார் தகவிலார் என்பதனைக் காட்டி நிற்கும் அவர்தம் எச்சங்கள் என்ற வள்ளுவன் கூற்றுக்கிணங்க அவர் தக்காராய் வாழ்ந்திருப்பதே கண்கூடு என்று கூறி அமைகின்றேன்.

மாணிக்கம் லோகசிங்கம்
வாழுவியல் ஆசிரியர்

மானுட நேயப் பண்பாளன்

“அரிது அரிது மானுடராய்ப் பிறப்பதும் அரிது” எனும் முதறிஞர் ஓளைவையின் தொடருக்கு அமைய வாழ்பவர்கள் சிலரே. அந்த வகையில் சதா ஆனந்தமாய்த் திகழும் செல்லப்பா சதானந்தன் எனும் நாமம் கொண்ட மானுடப் பண்பாளரும் எது நினைவில் நிலைத்து நிற்கும் ஒருவராகின்றார். இவர் வளரும் அறிவியல் உலகில் ஒரு கல்வி ஆசானாகவும். தலைமை, நிர்வாக கல்வி ஆசானாகவும் வாழ்ந்தவர். தம் இல்லற வாழ்விற்கு அப்பால் பொதுவாழ்விலும் தம் இறுதி வாழ்நாள் காலம் வரை தன்னை ஒரு முற்போக்கான சமூகப் புரட்சிகர சிந்தனையாளராகவும், சமவுடமைக் கொள்கைவாதியாகவும், மனிதநேயப் பண்புள்ளவராகவும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

அந்த வகையில் மேலாதிக்கவாதிகளின் சிந்தனைக்குச் சவாலாக அநீதிக்கு எதிராகவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காக பல்வேறு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதோடு இன்னும் சில முற்போக்குச் சிந்தனையாளருடன் சேர்ந்து ஈடுபட்டு கணிசமான வெற்றி இலக்குகளையும் அடைந்துள்ளார். மேலும் அநீதிகள் இழைக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக நின்றதுடன் அம்மக்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வாக விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டவர். எல்லோருக்கும் இலகுவில் விளங்கக் கூடியவகையில் மிகவும் நெருக்கமான இராசதந்திரமாகவும் செயற்பட்டார். மேலும் சில முற்போக்கான சிந்தனையாளர்கள், சமூக முன்னோடிகள், புரட்சிகர சமூகப்படைப்பாளிகள், கூட்டுறவாளர்கள் எனப் பலருடனும் தொடர்புகளை உருவாக்கி இப்பிரதேச மக்களுடைய நலனுக்காக உழைத்தவர், கூட்டுறவில்

இயக்குனர்சபை உறுப்பினராகவும், மத்தியஸ்ததர் சபை உறுப்பினராகவும், சமாதான நீதிபதியாகவும் செயற்பட்டவர். பிற்பகுதியில் அறநெறி ஆண்கீலவாதியாகவும் விளங்கியதுடன், அதனாடாக கணிசமான மக்களின் பேரன்பிறகும், மரியாதைக்கும் உரியவராக விளங்கினார்.

எந்த மக்களின் உரிமைக்காக குரல் கொடுத்தாரோ அம்மக்களுடைய அரசியல் பிரதிநிதியாக வெளிப்படுத்தியிருந்த போதும் அன்றைய நிலையில் அது கைகூடாமல் போனமையானது ஒர் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதமே காரணம் எனலாம்.

இவர் தனது சுயவாழ்வின் முன்மாதிரி அடையாளமாக தனது பிள்ளைகளையும் உயர் கல்வி நிலையை அடைய வைத்துள்ளார். அவர்களும் சமூகத்தில் மதிப்புக்கும், மரியாதைக்கழுரிய உயர் தொழில்களில் விளங்குகின்றனர். அவர்களும் தந்தைக்கு ஏற்ற தனயன்களாகவும், உயர் பண்புள்ளவர்களாகவும் உள்ளதுடன் எவ்வித ஏற்றத்தாழ்வுகளுமில்லாத எல்லோரையும் சமமாக மதிக்கின்ற பண்புள்ளவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர் என்பது தந்தையின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதன் அடையாளங்களே.

மனித வாழ்வில் பிறப்பும் இறப்பும் பொதுவானதுதான் எனிலும் சிலரின் பிறப்பும், இறப்பும் மேன்மையானதும் அரிதானதுமாகும். அந்த வகையில் “சதா” என்று எல்லோராலும் அன்பாகவும் மரியாதையாகவும் அழைக்கப்பட்ட சதானந்தம் ஐயா அவர்கள் மனித குலத்தின் மேன்மைக்காக தன் வாழ்நாளின் கணிசமான காலத்தை ஒதுக்கி வாழ்ந்துள்ளார். தனது வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் சமவயதினை உடையவர்கள், தனது வயதிலும் குறைவானவர்கள் எனப் பல் வகையினருடனும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் மனிதநேயத்துடன் ஒரு சிறந்த கொள்கைப் பற்றுடன் வாழ்ந்து அமரத்துவமான அவரின் நாமம் என்றும் ஒலிக்கும். அவர்தம் கொள்கையும் நிலைக்கும்.

சாந்தி!

சாந்தி!!!

சாந்தி!!!

நொத்தாரிஸ்தோட்டம்
(மண்டான்)
கரணவாய் மேற்கு

என்றும்மறவாத
அன்புடன்
நல்வதம்பி மகாவிங்கம்

வரலாறும் வாழும் சதானந்தன்

செல்லப்பா புத்திரனாய்
அல்வாயில் உதித்த
செம்மலராம் சதானந்தன்!

கறுத்த உருவம்
காட்சிக்கு எழிலோன்
சிரிப்பை உதிர்த்தால்
சிறை கொள்வார் மக்கள்

பேச்சுத் திறனும்
பெருமையிலா மனமும்
முச்சாக உதவும் முதன்மையும்
வாய்த்த பண்பாளன்
எங்கள் சதானந்தன்
நற்போக்கும் முற்போக்கும்
நலமாய்க் காத்து
பல்லோரும் புகழ்
பாரில் வாழ்ந்த தொண்டன்

எறுகின்ற மேடைகளில்
எடுப்பாக பேசுவதும்

எல்லோரின் மனதினையும்
ஸ்ரிலோடு கவருவதும்
ஆற்றல்மிகு சதானந்தன் ஆசான்
சால்பாகக் கொண்டிருந்தார்

கரப்பந்தாட்டமொடு
கால்பந்தாட்டத்திலும்
திறன்கொண்ட வீரனாக
திகழ்ந்திட்டவர்!

அல்வாயில் அவர் பதித்த பதவிகளால்
வல்லமையாய் வழிநடத்தி
எல்லோரையும் தன் வசப்படுத்தி
தளராது முன்னின்று முதன்மையாளன்

சமுகத்து வளர்ச்சிக்காய்
தோழனாய் தோள் கொடுத்து
சமத்துவ போராட்டங்களில்
சளையாது உழைத்து
வெற்றி கண்ட தோழன்

ஆசிரியப் பணியினுடாய்
அகலாத ஒளி கொடுத்து
நேசமிகு மாணவ சமுகத்தை
மண்ணில் வளர்த்த பேராசான்

ஆண்டி பாடசாலையென்ற
அழர்ப் பதிரி பாடசாலையை
நேசித்தே நின்று
கல்வியிலே உச்சம் பெறவும்
வல்லமை கொள் மாணவர்களை
வளர்த்திட்ட சான்றும்
எல்லாகிராமத்து பிள்ளைகளையும்

ஏற்று அனுசரித்து கல்வியூட்டி
 கல்விப்புலத்தில் பெயர் சொல்லும்
 ஆரம்பாட சாலையாக
 ஆக்கிவைத்த பெருமையினால்
 எங்கள் சதானந்தன்
 பெரியசேர் என்ற
 பெயர் பெற்றார்.

ஆனந்தமான வாழ்வில்
 துயர்களும் வந்து போகும்
 வாழ்ந்திட்ட காலத்தில்
 வரலாறாய் சதானந்தன்
 வாழ்ந்து காட்டியவர்
 என்றும் அவர் நாமம்
 நன்றே வரலாறாய் வாழும்!
 சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

வதிரி சி. ரவீந்திரன்

A Powerful Light House of Alvai Manohara society

It shook my soul to heaven and earth for some moments, When I came across the sort note at shocking message of the sudden and un expected demise of Mr.S.Sathananthan, My favourit Guru at J/T.H.C in 1970's, on the face book on 13.03.2019.

I still remember that Mr.Sathananthan was fondly called as "Mr.Shatha" by Mr.M.S.Seenithamby during my primary education at T.H.C. He was a strong right hand of Mr.M.S.S .during that period. He was a very strict disciplynation and a task master during those days. The most important thing I have ever liked in him was his ever smiling facial feature. Yes, He would always be smiling with a pleasant face putting aside all sorts of worries and pressures.

I was also blessed to have been a teacher at J/Vathiry North M.M.T.M.S.under his principal ship in 1990's. Actually J/ V.N.M.M.T.M.S. had achieved a lot during his efficient principalship. The students achived a lot in the extta carricular activeties. During his principal ship this primary school got a new outlook, and was in the good books of the Dept of Education. It was really a golden period in the history of this school.

Mr.Sathananthan was not only an efficient teacher of principal but also an outstanding orator as well as an un challenge-

able debator, capable of speaking for the basic human rights of the oppressed people of his society. Being a lifelong leftist, he always raised his voice for the socially downtrodden people of his society.

He was a skilled volleyballer as well as an excellent actor. I still have a faint recollection that nearly 40 years ago he acted the role of Brutus in the Shakespeare' drama Julius caesar, at the prize day celebration of J/T.H.C in which Mr.theniyan played the role of Mark Antony. Actually Mr.Sathananthan's acting in the drama was fine, fantastic, outstanding, amazing and awesome.

Above all Mr.Sathananthan was a strong guide and guardian of Alvai Manohara society. It is not an exaggeration to say that he was a powerful light house of Alvai Manohara society. It is my great worry and sorrow that he was no more at the time of the felicitation function of kavignar M.Sellaiyah at J/T.H.C of 17.03.2019

May God grant enough grace, courage and strength to his family members to go through this difficult time. May his precious soul attain eternal bliss at the lotus feet of the Almighty.

R.Uthayasankar

J/Valvai Chithambara College

நல் சிந்தனையாளன் அமர்ர் செல்லப்பா சதானந்தன்

அமர்ர் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள் எமது ஆலயத்தின் மீது அபார பக்தி கொண்டவர் ஒரு மனிதன் தன் வாழ்நாளில் எப்படி வாழ்ந்தார், எவற்றைச் செய்தார் என்று நோக்குமிடத்து அமர்ர் அவர்கள் தன் குடும்பத்துக்கு மேலாக சமூக வாழ்வியலிலும் சரி ஆண்டிக் வாழ்வியலிலும் சரி தன்னை முழுமையாக ஈடுபத்தியது மட்டுமல்லாமல் அதில் வெற்றியும் கண்டவர். இவற்றின் மூலம் அமர்ர் அவர்களுக்கு பல இடங்களிலும் பல சமூகம் சார்ந்த பெரியவர்களுடன் தொடர்புகள் ஏற்பட்டு அவர்கள் ஊடாக ஆலய கைங்கரியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு இலகுவாக இருந்தது. எமது ஆலயத்தின் நான்காம் திருவிழா (பூந்தண்டிகைத்திருவிழா) ஊடாக அங்கத்தவராக இருந்ததோடு இவ்விழாவின் தலைவராக ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இற்றைவரை இருந்து இவ்விழாவினை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தார்.

அமர்ர் அவர்களுடைய தந்தையார் சங்கரன் செல்லப்பா அவர்கள் ஆலயத்திற்கு முதன்முதலாக பால கணபதி எழுந்தருளியினை உபகரித்திருந்தார். எமது ஆலயத்தில் நிகழ்ந்த திருட்டுச் சம்பவத்தின் போது திருட்டர்களினால் இவ் எழுந்தருளி அபகரிக்கப்பட்ட நிலையில் அமர்ர் அவர்கள் இப்போது இருக்கும் எழுந்தருளியினை உபகரித்தமை “மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்” என்ற பொய்யா மொழிப்புலவரின் குறளை நினைவுட்டுவதாக அமைகின்றது.

1987ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் எமது

ஆலய பரிபாலனசபைச் செயலாளராகவும் அமரர் ஆ.கதிரவேல் அவர்கள் தலைவராகவும் பதவியினை வகித்து இருவரும் எமது ஆலய வளர்ச்சிப் பாதையில் பெரும் பங்காற்றியமை ஆலய வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகும் இவர்கள் இருவரும் நிர்வாகம் வகித்த காலப் பகுதியில் தினமும் ஆலயத்திற்கு வந்து இவர்களுடன் இன்னும் சில நிர்வாக உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஆலய அபிவிருத்தி பற்றியும் ஆலயத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய வேறு விழாக்கள் பற்றியும் கலந்துரையாடி அவற்றினை நிர்வாக சபையிலும் பொதுச்சபையிலும் சமர்ப்பித்து நிறைவேந்றி அவ்விழாக்கள் நடைபெறுவதற்கு உந்து சக்திகளாக இருந்தார்கள்.

எமது ஆலயத்தில் இயற்றப்பட்ட புதிய யாப்பிற்கமைய பலமுறை தலைவராகவும் பதவிகளை வகித்திருந்தார் அமரர் அவர்களுடைய தமையில் 2001ம் ஆண்டு கும்பாபிசேகம் நடைபெற்ற போது ஆலய வரலாறும் ஆலய உபகரிப்புக்கள் அனைத்தையும் பூரணமாக உள்ளடக்கிய ஒரு மலரினை வெளியிட மலர் தொகுப்பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்டு வைத்தமை கண்கூடு கும்பாபிசேகம் நடைபெற்ற போது உபதலைவராக இருந்ததும் மட்டுமல்லாமல் ஆலயத்தில் பஞ்சபுராணம் ஒதுவதிலும் திருவாளர்கள் க.பாக்கியராசா, க.தங்கவேல் ஆகியோர்களுடன் இணைந்து கந்தபுராணப்படிப்பிலும் மற்றும் பிள்ளையார் கதைப்படிப்பிலும் திருவெண்பா மற்றும் திருவாசக முற்றோதலிலும் தன்னை ஈடுபத்திக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் என்னையும் மற்றவர்களையும் அவற்றில் பங்கு பெறச் செய்து என்னையும் பாடவைத்ததும் அவரின் நன்மதிப்புப்பெற்ற செயற்பாடாக அமைந்தது.

2014ம் ஆண்டு எமது ஆலயத்தில் நான் பொருளாளராக இருந்தபோது இராஜ்கோபுரத்திற்கான அத்திபாரம் நாட்டப்பட்டது அதற்கு முதலில் வியாழவதியோடு முடித்துக் கொண்டு ஆலயத்தினை அறிக்கைப்படுத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்ட வேளையில் எனக்கு பல ஆலோசனைகளை வழங்கி இவ்வேலையினை நிறுத்தாமல் “நீ முடிக்கவேண்டும்” என எமக்கு ஆலோசனை வழங்கி அவரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்றமையில் இன்று இவ் இராஜ்கோபுரம் மினிர்ந்து நிற்பது சாட்சியமாகும் இராஜ்கோபுரத்திற்குரிய கலகாபிசேகமும் அமராடைய மகன்

சதானந்தன் செல்வானந்தன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது
பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

அமர்ர் அவர்கள் எல்லா நிர்வாக காலப்பகுதிகளிலும் சீரந்த
அறிவுரைகளையும் நல்ல ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதோடு
மட்டுமல்லாமல் ஆலய எல்லா நிகழ்வுகளிலும் முன்னின்று
செயற்பட்டமை என்றும் மறக்க முடியாததாகும்.

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழவேண்டுமோ நெறிதவறாது
நல்லதொரு குடும்பத்தலைவனாகவும் சமூக சேவையாளராகவும்
ஆன்மீகவாதியாகவும் வாழ்ந்து இறைவனாடி சேர்ந்துள்ளார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல
பாலகணபதியினை வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஐ. 2-தயார்த்தினம்

தலைவர்

அல்வாய் சாமணந்தரை

ஆலடிப் பிள்ளையார் கோவில்

அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் (1940 - 2019) நினைவுகள்

கவிஞர் முந்தூர்

இம்மாதம் 1ஆம் திகதி வெள்ளிக் கிழமை காலை இலங்கையில் பருத்தித்துறையில் இறங்கினேன். இலங்கையில் நிற்கவிருக்கும் நாட்களில் என்ன என்ன செய்யவேண்டும்? யார் யாரைப் பார்க்க வேண்டும்? என்று ஒரு பட்டியலை எழுதினேன். வடமராட்சியில் வதியும் எனது இலக்கிய நன்பர்கள் சிலர் சகவீனமுற்றிருப்பதாக அறிந்திருந்தேன். அவர்களில் எனது பார்வையில் மும்முர்த்திகள் என தீர்மானிக்கப்பட்ட மூவர் மனக்கண்ணில் தோன்றினார்கள். அவர்கள்தான் ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் தெணியான், கலைஇலக்கிய ஆர்வலர்கள் இராசேந்திரம், சதானந்தன்.

இவர்கள் மூவரையும் 1974ஆம் ஆண்டு முதல் நன்கறிவேன் வடமராட்சியில் அக்காலப்பகுதியில் இவர்கள் மூவரும் இணைந்துதான் எந்தவொரு சமூகப்பணிகளிலும் ஈடுபடுவார்கள்.

1974இல், எங்கள் நீர்கொழும்பூரில் தெணியானின் விழவை நோக்கி நாவலுக்கு அறிமுகவிழா நடத்துவதற்கு நாள் குறித்து, அழைப்பிதழும் அனுப்பியபோது தெணியான் தன்னுடன் அழைத்துவந்தவர்கள்தான் சதானந்தன் மாஸ்டரும் கிளாக்கர் அய்யா என அழைக்கப்பட்ட இராசேந்திரமும்.

அன்றுதான் முதல் முதலில் தெணியானையும் மற்றும் இருவரையும் பார்த்தேன். அன்று முதல் எனது பாசத்திற்குரிய நன்பர்கள்.

இவர்கள் சுகவீனமுற்றிருந்தமையால், இம்முறை பயணத்தில் இவர்களை பார்த்துவிட வேண்டும் என்று எனது பயண நிழலில் தீர்மானித்திருந்தேன்.

எனது வருகை பற்றி எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளரும்

மறைந்த நண்பர் ராஜா ஸ்ரீகாந்தனின் உறவினருமான ரவிவர்மாவுக்கு தெரிவித்து, இவர்கள் மூவரையும் பார்ப்பதற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறும் சொல்லியிருந்தேன்.

தெணியான், கலாமணி, வண்ணியகுலம், சதானந்தன், இராசேந்திரம், திருமதி லீலா ராஜஸ்ரீகாந்தன், ஜீவநதி ஆசிரியர் பரணீதரன், குலசிங்கம், கொந்றாவத்தை கிருஷ்ணனந்தன், வதிரி சிரவீந்திரன் இவர்கள் அனைவரையும் அன்றைய பொழுதுக்குள் பார்த்துவிட வேண்டும்.

வதிரி, அல்வாய், கரணவாய், கரவெட்டி, புலோலி, பருத்தித்துறை, என்று ஒடிக்கொண்டிருந்தேன். சதானந்தன் மாஸ்டர் நீரிழிவு உபாதையின் தாக்கத்தினால் ஒரு காலையும் மற்றும் ஒரு காலில் விரல்களையும் இழந்திருந்தார் என அறிந்து அதிர்ச்சியுற்றின்.

அவரையே முதலில் பார்ப்போம் என்றேன். எனது வருகை அவருக்குத் தெரியாது. அவரது வீட்டில் அவர் இல்லை. மருத்துவமனைக்கு சென்றிருப்பதாக தகவல் கிடைத்தது.

மாலை அங்கு வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு மற்றவர்களை பார்க்கப் புறப்பட்டோம்.

மற்றவர்கள் நீரிழிவு, இதயநோய், உட்பட பல உறவினர்களை தம்மகத்தே வைத்துக்கொண்டு வீடுகளில் முடங்கிவிட்டாலும் உற்சாகமாக இருந்தார்கள்.

ரவிவர்மா வீட்டில் மதிய உணவுக்கு மேல் அங்கு விறாந்தையில் ஒரு பாயை விரித்து படுத்துவிட்டேன். பயணக்களைப்பு! எனினும் உறக்கம் வரவில்லை. கடந்த ஐஞவரி 24ம் திகதி மெல்பனை விட்டுப்புறப்பட்டு, பாரிஸ், லண்டன், தமிழ்நாடு, சென்று தாயகம் வரும்வரையில் நான் சந்தித்த பலருள் முதுமை, தனிமை, இயலாமையுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தவர்களும் அடக்கம்.

அவர்களுக்கு பேச்சுத்துணை அவசியம், மொகா தொலைக்காட்சித் தொடர் முகநூல், வாட்ஸ் அப் என்று பொழுதைப் போக்கிக்கொண்டிருக்கும் எம்மவர்கள் மத்தியல், பேச்சுத்துணையும் இல்லாமல் வீட்டின் முகட்டைப்பார்த்து பெருமுச்ச விட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களின் மனதில் கடந்த காலங்கள் தான் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்.

வடமராட்சியில் அன்றைய உலாத்தலில் முற்பகல் பொழுதில் சந்திக்கமுடியாது போன நண்பர் சதானந்தன் மாஸ்ரரை முன்னிரவில்

பார்க்ச் சென்றேன். அவரும் கட்டிலில் படுத்து முகட்டைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

எனது குரல் கேட்டதும் எழுவதற்கு முயன்றார். அருகே அமர்ந்ததும், என்ன வாரி அணைத்துக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதார். அவரது கால்களை பார்த்து உறைந்து போனேன்.

வடமராட்சி முழுவதும் ஊர் பொதுப்பணிகளுக்காக ஒடித்திரிந்த அந்தக் கால்கள் எங்கே...? சதானந்தனை நான் முதல் முதலில் பார்த்தோது அவரது வயது 34 அன்று நான் பார்க்கும் போது வயது 79 இடையில் 45 வருடங்கள் அவரதும் எனதும் வாழ்வில் நிறைய மாற்றங்கள் நேர்ந்துவிட்டன. மாறாமல் இருந்தது நட்புறவுதான்!

அவரது இளமைக் காலம், வடபகுதியில் சமூக சமத்துவத்திற்காக அடிநிலை மக்கள் போராடிய காலம். இடது சாரிகள் ஒன்றிணைந்து ஆலயப்பிரவேசம், சமபந்தி போசனம், தேநிர்க்கடைப் பிரவேசம் முதலான போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட காலம்.

அக்காலப்பகுதியில் ஒரு போராளியாக இயங்கியவர் சதானந்தன். ஆரம்பக்கல்வி இடைநிலைக்கல்வியை தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியிலும் யாழ்.இந்துக்கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தவர்.

பின்னர் பலாவி ஆசிரியப்பயிற்சிக்கல்லூரியில் பயின்று, ஆசிரியராக அதிபராக பணி தொடர்ந்தவர். ஊரில் சாமணந்தறை பிள்ளையார் ஆலயம் மனோகரா சனசமூகநிலையம், மனோகரா விலையாட்டுக்கழகம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர். அத்துடன் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்.

அந்த ஆர்வவும்தான் 1974ஆம் ஆண்டளவில் தெணியானுடன் எங்கள் ஊருக்கும் அவரை அழைத்துவந்தது.

கட்டைவேலி - நெல்லியடி ப.நோ.கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் துணைத்தலைவராகவும் மத்தியஸ்த சபையின் உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். வடமராட்சி கல்வி, ஆக்க இலக்கியம், இதழியல், ஊடகம் முதலான துறைகளில் பலரையும் பிரகாசிக்க வைத்த பிரதேசம். முற்போக்கு கலை இலக்கிய முகாமைச்சார்ந்த பலரை உருவாக்கிய மன், வடமராட்சியில் பருத் தித் துறை தொகுதியிலிருந்துதான் இடதுசாரித் தோழர் பொன் கந்தையா நடாஞ்சன்றும் பிரவேசித்தார். அவ்வாறு அதன் பின்னர் அங்கிருந்த எவரும் தெரிவாகவில்லை. தமிழ்த் தேசிய உணர்வுகளை, ஆயுதக்கலாசாரத்தை நோக்கி பயணித்தபின்னர், அங்கிருந்த

சதானந்தன் போன்ற ஆளுமைகளும் தங்களை அடக்கி வாசிக்கவேண்டிய நிரப்பந்தங்களுக்கு ஆளானார்கள்.

அல்வாயில் 23.07.1940 ஆழ்திகதி செல்லப்பா தங்கமுத்து தம்பதியரின் ஏக புத்திரனாகப்பிறந்த சதானந்தன் இளமைக்காலம் முதலே இடதுசாரி இயக்கத்துடனும் நெருக்கமான உறவைப் பேணியவர்.

சதானந்தன் மாஸ்டருடன் நெருங்கிப்பழகியவர்கள் அவர் குறித்து முழுமையான பதிவுகளை எழுதவேண்டும்.

இம்மாதம் 1ஆம் திகதி அவரது கைபற்றியவாறு நெடுஞேரம் உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன். அவரது புதல்வன் செல்வானந்தன் அருகில் நின்றார். அவர் அல்வாய் சின்னத்தம்பி வித்தியாலயத்தின் அதிபராக பணியாற்றுவதாக தெரிந்துகொண்டேன். தந்தையைத் தொடர்ந்து அவரும், மற்றும் மகள் தேவகி, மகன் கருணானந்தன் ஆகியோரும் ஆசிரிய கல்வி சார்ந்த விரிவுரைப்பணிகளை தொடர்கின்றார்கள். மகன் ரஞ்சிதா, மகன் சர்வானந்தன் ஆகியோரும் நல்ல பதவிகளில் பணி தொடருகின்றார்கள்.

இத்தனை மக்களை அவருக்குத் தந்த மனைவி இராசகுமாரி அவர்கள் மறைந்தபின்னர், சதானந்தனின் பேச்சுத்துணைக்கு இருந்தவர்கள் அந்த மக்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் நண்பர்கள், உறவினர்களும்தான்.

அன்று அவரது விசும்பலை மிகுந்த கவலையுடன் அவதானித்துவிட்டு, தைரியமாக இருங்கள் மாஸ்டர். நீங்கள் கடந்துவந்த பாதையை உங்கள் பிள்ளைகளிடம் அல்லது பேரப்பிள்ளைகளிடம் சொல்லுங்கள். தினமும் ஒரு பக்கம் வீதம் சொல்லச்சொல்ல அவர்கள் எழுதினால் நல்லதொரு வடமராட்சி ஆவணம் கிடைக்கும். நீங்கள் சொல்லத்தவறிய கதைகள் உங்களிடம் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றேன்.

அவர் அழுகையை நிறுத்தி புன்முறைல் புத்தார்.

கடந்த 13ஆம் திகதி நான் அவுஸ்திரேலியா மெல்பனில் இறங்கியதும் வந்த முதலாவது துயரமான செய்தி சதானந்தன் மாஸ்டர் இன்று 13ஆம் திகதி மறைந்துவிட்டார். 01 ஆம் திகதி பார்ப்பதற்கு அழைத்துச்சேன்ற நண்பர் ரவிவர்மாவிடமிருந்தே இந்தச் செய்தி வந்திறங்கியது.

குறிப்பிட்ட 12 நாட்களுக்குள் அவரால் எதைச் சொல்ல முடிந்திருக்கும் எதனைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்ற யோசனையுடன் இந்த அஞ்சலிக் குறிப்பை எழுதுகின்றேன்.

மனித நேயத்துடன் வாழ்ந்த நல்ல மனிதர்களைத் தொடர்ந்து இழந்து வருகின்றோம்....

கடந்த ஒரு மாதத்திற்குள் வடமராட்சியின் புகழ் பூத்த கல்வியாளர்களாக விளங்கி மனித நேயத்துடன் வாழ்ந்த நல்ல மனிதர்களைத் தொடர்ந்தும் இழந்து வருகின்றோம்.... எங்கள் கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவின் முன்னாள் அதிபர் அமரர் தில்லையர் யோகசாமி அவர்களை இழந்து 15 நாட்களில் சிதம்பரக் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரும் உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் கல்லூரியின் எங்களுடைய விலங்கியல் பாட ஆசிரியரும் சாரண ஆசிரியருமாக விளங்கி நிர்வாக முறைமைகளில் நாங்கள் தேர்ச்சி அடைய வழிகாட்டிய ஆசான் அமரர் கோண்நாயகம் செல்வநாயகம் அவர்களை இழந்து அந்தத் துயரம் ஆறுவதற்குள் இன்னுமொரு உன்னதமான கல்வியாளரான செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்களையும் எமது வடமராட்சி இழந்து தவிக்கின்றது....

நான் 1978ஆம் ஆண்டு வடமராட்சி கிழக்கில் உள்ள பிரபலமான பாடசாலைகளில் ஒன்றாக விளங்கிய வெற்றிலைக்கேணி பரமேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றதில் இருந்து கடந்த 40 வருடங்களாக அவருடைய மதிப்புக்குரிய ஒருவனாகப் பழகி ஒருவருக்கு ஒருவர் அன்னியோன்னியமாகப் பழகிய நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.... மற்றவர்களின் மனதைப் புண்படுத்ததாத மிகச் சிறந்த நல்ல மனிதனாக அவர் நடமாடியமையைப் பல சந்தர் ப் பங்களில் பார் த் து மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். அவர் என்ன அன்போடும், உரிமையோடும் அழைக்கும் பொழுது “அனந்தராஜ்” என்று அழைக்காது

“அனந்தராஜன்” என்றே அழைக்கும் பொழுது எனது உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் மிதக்கும்... அந்த அளவுக்கு என்னுடன் உண்மையான அன்புடனேயே பழகி வந்தார்... அது வெறும் போலி அன்பு அல்ல....! நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இடையிடையே அவரது உரையாடல்களில் எப்படியோ வந்து போகும் அவருடைய உள்ளத்தில் வேறுந்திப் போய் எங்களுடைய இனத்தையே அழித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமூக முரண்பாடுகளைப் பற்றிக் கவலையுடன் பேசும் பொழுது அவருடைய மென்மையான உள்ளம் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை நான் அறிந்து கவலை அடைந்திருக்கின்றேன்... ஆனால் படித்தவர்கள் மட்டத்திலும், பண்பாளர்களின் மத்தியிலும் அவருக்கிருந்த உயர்ந்த மதிப்பின் காரணமாக தொடர்ந்து பல வருடங்களாக கட்டைவேலி நெல்லியடி பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்க உபதலைவராகவும் கரவெட்டி மத்தியத்தர் சபை உறுப்பினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றார் என்றால் அவரை எந்த அளவுக்கு எமது மக்கள் ஏற்றிருக்கின்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.... அதிபராக இருந்த காலப்பகுதியிலும், கூட்டுறவுச்சங்கத்தில் பதவி வகித்திருந்த காலப்பகுதியிலும் அவருக்கு எதிராக எவரும் மோசடிக்குற்றங்சாட்டுக்களைச் சுமத்தவுமில்லை அவர் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த ஒரு மோசடிக்கும் துணைபோகவுமில்லை என்பதே அவரது தூய்மையான வாழ்வுக்கு ஒரு சான்றாக விளங்குகின்றது.... அவர் கடமையாற்றிய பாடசாலைகளில் மிகச் சிறந்த அதிபராகச் செய்றப்பட்டுப் பல கல்வியாளர்களையும் சாதனையாளர்களையும் உருவாக்கிப் பெருமை படைத்த ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்கியமையின் காரணத்தால் அவரது பிள்ளைகளும் மருமக்களும் மிக உயர்ந்த பதவியில் நல்ல நிலையில் வாழ்கின்றமை அவரது சேவைக்கு இறைவன் வழங்கிய வெகுமதி என்பது காலத்தின் கண்ணாடியாகும்....

சுதந்திர எழுச்சி கொண்ட ஒரு சமூகத்தில் அறிவு சார்ந்த சிந்தனையை உருவாக்கிய சிற்பியாகவும், சிறந்த விமர்சனப்பார்வை கொண்ட இலக்கிய கர்த்தாவாககும், சிறந்த கல்வி நிர்வாகியாகவும், பாரபட்சம் காட்டாத பொதுநலன் சார்ந்த சமூக சேவகனாகவும் வாழ்ந்து மக்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடித்த அமர்ர செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்களின் இழப்பு அவரது குடும்பத்தினருக்கு மட்டும்

ஏற்பட்ட ஒரு இழப்பு அல்ல. வடமராட்சியின் மன்னை நேசிக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய ஈடுசெய்ய முடியாத ஓர் இழப்பாகும்.... அன்னாரது இழப்பின் துயரத்தில் நேரடியாகப் பங்கு பெறமுடியாத அளவுக்கு வெகு தொலைவில் இருந்து எனது நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த கண்ணீர் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்... அன்புக்குரிய அவரது வாழ்க்கைத் துணைவியை இழந்த சில மாதங்களுக்காகுள் அவரது பிரிவைத் தாங்கமுடியாத நிலையில் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றுவிட்ட அன்னாரது இழப்பினால் துயரத்தில் ஆழந்திருக்கும் அவரது பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் உற்றார் உறவினர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்...

ந. அனந்தராஜ்

மற்றும் குடும்பத்தினர்
வல்வெட்டித்துறை

யாதுமாகி நின்றவர்

முகமலர்ந்து வரவேற்கும்
உங்கள் புன்சிரிப்பு ஓய்ந்தது
என்று சொல்லவா?

எம் சமுதாயத்தை
அதிகம் நேசித்த
உயிர்முச்ச அடங்கிவிட்டது
என்று சொல்லவா?

என் பால்ய வயதிலிருந்து
பார்த்து வளர்ந்த ஆளுமை
மறைந்துவிட்டதாய்
சொல்லவா

எண்பதாண்டு காலம்
சேமிப்பிலிருந்த
தகவல் களஞ்சியம்
தொலைந்து விட்டது
என்று செல்லவா

எம்மவர் வாழ்வியலை
நயமாய் சொல்வடித்தீர்கள்
இனி நம்மவர் வரலாறு
இயல்பாய் செத்துவிடும்
நீங்களின்றி
நிறைந்ததில்லை
நம் சமுகச் சபைகள்

நீங்களின்றி
சிறந்ததில்லை
நம் சமுதாய நிகழ்வுகள்
உங்கள் புன்னகை
இன்பத்தில் விருந்தானது
துன்பத்திற்கு மருந்தானது
யாதுமாகி நின்ற ராசா
முன்றாம் பணையடிக்கும்
பிச்சந்தோட்டத்திற்கும்
நீங்கள் ராசாதி ராசா
எண்ணிய கருமங்கள்
திவ்வியமாய் முடித்து
வைத்தீர்கள்
உங்கள் மறைவில் நிறைவு அதிகம்
அந்த நிறைவின் உன்னதும்
தலைமுறைகள் கடந்து வரும்

– செல்வதேசன்

சமூக சேவையாளன்

மனோகரா சனசமூக நிலையத்தின் அங்கத்தவராக இருந்து வந்த அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் (ஓய்வு நிலை அதிபர்) அவர்கள் ஒரு சமூக சேவையாளனாகவும், விளையாட்டு வீரனாகவும், ஆன்மீக ஈடுபாடுடையவராகவும் சிறந்த ஒர நிர்வாகத்திற்கு கொண்டவராகவும் மற்றும் நாவன்மை மிக்கவர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவராக அவரை இனம் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

அமரர் அவர்கள் எமது மனோகரா விளையாட்டுக்கழகத்தின் கரப்பந்தாட்டத்தில் முத்திரை பதித்தவர். இவருடன் அமரர்கள் ந.இராசரத்தினம், இ.வடிவேல் (அருந்ததுரை) மற்றும் வ.ஜெயராஜா ஆகியோர்கள் இவ் அணியில் இருந்து அன்றைய காலத்தில் பல போட்டிகளில் பங்குபற்றி எமது கழகத்துக்கு வெற்றிக்கேட்யங்களைப் பெற்றுத் தந்தமை கரப்பந்தாட்டத்தில் எமது கழகத்தன் சாதனைக் காலமாக அமைந்தது. எமது சனசமூக நிலையத்தின் தலைவராகவும் மற்றும் பல பதவிகளை வகித்து வந்தவர். அமரரவர்களுடன் அமரர்கள் இ.இரத்தினராசா, யோ.ச.சத்தியநாதன், மற்றும் கலாநிதி கலாமனி ஆகியோர்கள் சேர்ந்து தான் எதுரில் முதன்முதலில் சனசமூகநிலையத்தில் கல்வியில் சிறந்த பெறுபேறு பெற்ற மாணவர் களையும் அரச நியமனம் பெற்றவர் களையும், கெளரவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களுக்கிடையிலான போட்டிகளையும் நடாத்தி வந்தனர் இதற்கு மேலாக கிராம அபிவிருத்திச்சங்கத்தில் தலைவராகவும் செயலாளராகவும் இருந்து எமது கிராமத்தினுடைய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியவர் இதற்கு மேலாக கட்டைவேலி பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் அல்வாய்

தெற்கு 21^ஆ கிளையினுடைய தலைவராகவும் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்து அதனுடாக கட்டைவேலி பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பொதுச் சபை உறுப்பினராகவும் உபதலைவராகவும் இருந்து எமது கிராமமக்களுக்கு பல சேவைகளைச் செய்தவர் குறிப்பாக 1987ம் ஆண்டு வடமராட்சியில் ஏற்பட்ட அனர்த்தத்தினால் உணவுத் தட்டுபாடு மற்றும் ஏரிபொருள் தட்டுப்பாடுகள் இருந்த சமயத்தில் அவற்றினைத் தனது முயற்சியினால் எமது மக்களுக்கு கிடைக்க வழிசெய்து அன்றைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ததோடு அன்றைய காலகட்டத்தில் எமதூர் மக்கள் எமது ஆலயத்தில் தங்கியிருந்த வேளையில் உணவுக்காக கஸ்ரப்பட்டபோது அனைவருக்கும் உணவு சமைத்து வழங்கியமை என்றும் மறக்க முடியாததாகும்.

அமரர் அவர்கள் தனது சகாக்களுடன் சேர்ந்து இருந்து ஓய்வு பெறுபவர்களையும் சகல துறைகளிலும் பட்டங்கள் பதவிகள், உயர்பதவிகள் பெற்றவர்களையும் கெளரவித்து பாராட்டு விழாக்கள் செய்து மகிழ்வடைவார். எமதூரின் பூரணமான வரலாறு தெரிந்தவரும் எந்த நிகழ்வாளாலும் அமரர் அவர்கள்தான் நிறைவுப் பேச்சாளராக இருந்த சகல விடயங்களையும் தொகுத்தக் கூறுவதில் வல்லமை படைத்தவர். இப்படிப்பட்ட பன்முக ஆளுமை மிக்கவரின் இழப்பானது அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமல்ல எமதூருக்கும் அவரைச் சார்ந்த மக்களுக்கும் பேரிழப்பாகும்.

சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

சி.வசந்தன்.

தலைவர்

மனோகரா சனசமூக நிலையம்

காத்திருக்கின்றோம்

மழைந்தில் தோன்றும் குமிழ்போல்
காணாமல் போகின்றோம் சில நொடியில்
எத்தனை கனவுகள் எத்தனை நினைவுகள்
எல்லாம் எங்கே

ஆழந்த உறக்கம் இல்லை ஏக்கம்
ஏமாற்றம் இல்லை
ஏற்ற இறக்கம் இல்லை

தூற்றியோர் போற்றியோர்
எல்லாம் ஒன்று
பேணாவும் காகிதமும் உறங்குகிறது எம்
கண்முன்னே - நீ
நிம்மதியாய் உறங்குகிறாய் அந்த
ஆறுடி நிலத்திற்காய் அதுவும் இல்லை
நாம் ஏங்கித் தவிக்கிறோம்
உன் பிரிவிற்காய்
ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனை பிரார்த்திகிறோம்
உன் பிரிவுத்துயரில்

கலா, ஸதா, பிள்ளைகள்

ஆழையான் திருவாழயில்

பார்த்த நாள் முதல்
பழகிய காலம் எல்லாம்
சிரித்த நின் முகம்தான்
சிந்தையில் தெரிகிறது

நட்பின் உயரிய பண்பில்
நல்லதோர் உறவு கொண்டே
எம் தாய் தந்தையுடன்
என்றென்றும் அன்பு செய்த

முகப்புத்தகம் வழியே உங்கள்
முகம் பார்க்கும் பொழுதுகளில்
பழைய நினைவெல்லாம் என்
பார்வைக்குள் வருவதுண்டு....

பார்த்த இடங்கள் எல்லாம்
பக்குவமாய் அரவணைத்து
பத்து நிமிடங்களேணும்
பல கதை கேட்டவைகள்

ஆல் அடியான் திருவடியில்
ஆனந்தம் பெற வேண்டும்
விடை நல் தருகின்றேன்
வித்துவான் அணன் பெற்ற மகள்
இம் சாந்தி

- சிறு அரி

குன்றின் மேல் விளக்கானாய்!

அமரர் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள் தமது சமூக நடவடிக்கைகளினால் யாவரினாலும் நன்கு அறியப்பட்டவர். அதுபோன்றே தமது சமூக ஊடாட்டம் காரணமாக சமூகத்திலுள்ள யாவரையும் நன்கறிந்திருந்தவர். அவருக்கே உரிய தனித்துவமான குண நலன்களாலும் சமூக தொடர்பாடல்களினாலும் மக்களின் மனதில் அதிஉயர்வான மதிப்பினைப் பெற்றிருந்தவர். சமூக நிகழ்வுகள் கல்விப்புலம் சார் நிகழ்வுகள், கலை இலக்கிய ஒன்று கூடல்கள், விளையாட்டுத்துறை சார் நடவடிக்கைகள் ஆன்மீக மற்றும் கூட்டுறவு செயற்பாடுகள் காரணமாக மக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தவர். என்றுமே மக்கள் நலன் சார்ந்து தமது உறுதியான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில் அவர் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

1987 வடமராட்சி ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது வடமராட்சிக் கிராமங்கள் யாவையுமே கடுகாடாகின. ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களும் போராளிகளும் இராணுவவீரர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டு மாநுட தர்மமே வெட்கித் தலைகுனிந்து நின்றது. ஒன்று மறியாத ஏதிலிகளான மக்களும் குழந்தைகளும் முதியோர்கள் நோயாளர்களும் ஒருவேளை உணவுக்காகப் பரிதவித்துத் திரிந்த காட்சி கல்லையும் கரையவைக்கும் தொடர்ந்த ஊரடங்குச்சட்டம் பசிப்டினியால் மக்களை இரும்புக்கரங்கொண்டு நசித்தது. இவு வேளைகளில் இராணுவ முடக்கத்தைப் பயன்படுத்தி கடைகளும் வர்த்தக நிறுவனங்களும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வல்லவர்களின் வர்த்தக நிறுவனங்களும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வல்லவர்களின் பசிப்டினி

தகர்க்கப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களோ இராணுவப் படுகொலைகளானும் பசிப்பினியாலும் நோய் துன்பங்களினாலும் குற்றுயிரும் குலையுயிருமாகத் தவித்தனர்.

இந்தக் காலப்பகுதியில் அமர்ச் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள் வடமராட்சி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உபதலைவராக விளங்கினர். அவர் உடனடியாக சங்கத் தலைவர் அமர்ச் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டார். மக்களின் பசி பட்டினிக்கொடுமையை அவருக்கு எடுத்துரைத்தார். மக்களின் பசிபட்டினியின் மத்தியில் கூட்டுறவுச் சங்கக்கடைகளை காப்பாற்றுவதிலுள்ள சிக்கலைத் தெளிவுபடுத்தினார். அவரது ஆலோசனையைக் கருத்திலெடுத்த கூட்டுறவுச்சங்கம் உடனடியாகக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளைகளைத் திறந்து இருப்பெடுக்கவும் அங்கிருந்த உணவுப் பொருட்களை மக்கள் மத்தியல் சமமாகப் பகிடவும் தீர்மானம் மேற்கொண்டது.

அல்வாய் தெற்கிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளை உட்பட அனைத்துக் கிளைகளும் திறக்கப்பட்டு மக்களுக்கு உணவுப்பொருட்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமன்றி இராணுவ அடக்குமுறை சமூக நிலைக்குத் திரும்பும் வரையில் கோயில்களிலே கஞ்சிகாய்ச்சி மக்களின் பசி தணிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தப் பெரும் பொறுப்பினை செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்கள் மிகப் பயனுள்ள வகையிலே முன்னெடுத்தார்.

இதே வேளை இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது 29.05.1987இல் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது எமது பிரதேசத்தைச் சூழ விமானத் தாக்குதல்களும் தெல்லாக்குதல்களும் மக்களைப் பீதி கொள்ள வைத்தன. இதனால் மக்களில் ஒரு பகுதியினர் அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத்தில் தஞ்சம் புகுந்திருந்தனர். அன்றிரவு பலாவி இராணுவ முகாமிலிருந்து ஏவப்பட்ட ஏறிகளைகள் வீழ்ந்து வெடித்ததில் எமது உறவுகளில் இருபத்து மூவர் களைப்பலியானார்கள். இதனைத் தொடர்ந்தும் வருவதை முன்னுணர்ந்து செயற்படும் தீர்க்கதறிசனமும் அமர்ச் செல்லப்பா சதானந்தன் அவர்களிடம் குடிகொண்டமையாலும் எமது ஆலயத்திலேயே தங்குவது எனத் தீர்மானித்து மக்களனைவரும் சேர்ந்து தங்கியிருந்தார்கள்.

மறுநாள் 30.05.1987 ஆம் திங்கியன்று வடமராட்சி இராணுவ நடவடிக்கையின்போது இராணுவம் பங்குவேம்படி மயானத்தில் நின்ற

பனைகளைத் தறித்துநின்றது. ஆலடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் சரணடைந்திருந்தோரில் மூவரை வெள்ளைக் கொடி பிடித்தபடி தம்மைநோக்கி வருமாறு ஓலிபெருக்கிமூலம் இராணுவம் அறிவித்தது. எற்கனவே ஆலயத்தைச் சூழ விழுந்து வெடித்த ஏறிகணைகளினால் கலங்கிப் போயிருந்த மக்களுக்கு இவ்வறிவித்தல் மேலும் அச்சமுட்டியது அனைவரும் மூச்சடங்கிப்போய் நின்ற அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திருமதி வள்ளிநாயகி சதானந்தன் அவர்கள் தமது கணவனிடம் கூறிவிட்டு வெள்ளைக் கொடியைப் பிடித்தபடி இராணுவத்தை நோக்கி முன்னேறினார். அவரைத் தொடர்ந்து வெள்ளைக் கொடிபிடித்தகபடி நானும் முன்னேறினேன். ஒரு பெண் வெள்ளைக்கொடி பிடித்தவண்ணம் தம்மை நோக்கி முன்னேறுவது இராணுவத்திற்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். எம்மைக் கவசமாக்கி கோயிலை நோக்கி முன்னேறிய இராணுவம் அங்கு கூடியிருந்த இளைஞர்கள் பலரைத் தம்முடன் கூட்டிச்சென்றது. ஆலடியான் அருளால் இந்த முகாமில் தங்கியிருந்த எவருக்கும் உயிர் அச்சமுத்தல் ஏற்படவில்லை.

அவரது மிக நீண்டகாலக் கனவாக இருந்தது. அல்வாய் சாமணந் தறை ஆலடிப் பிள்ளையாரின் பஞ் சதள இராஜகோபுரத்துடனான மகாகும்பாபிஷேகம் தமது தலைமையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதாகும். தமக்கு ஏற்பட்ட கொடிய நோய் காரணமாக தமது தலைவர் பதவியை தமது மகன் செல்வானந்தன் அவர்களுக்கு வழங்கி அந்தப் பெரும் பணியை அவர் நிறைவேற்றினார். அந்த அரும்பெரும் கும்பாபிஷேக நிகழ்வை நேரில் கண்டு தரிசித்த பேரானந்தமான மன்றிறைவுடன் அவர் இறைவனை சேர்ந்தார்.

அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடைய அனைவரும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

சி.வன்னியகுலம்

ஓய்வு நிலைப் பணிப்பாளர்
இலங்கை ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சி
ஓய்வு நிலை ஆலோசகர்
உலகவங்கியின் வ.கி.வீட்டமைப்பு
மீள்நிர்மாணத் திட்டம்.

அண்ணனின் உள்ளத்திலிருந்து...

அமர் திரு.சதாநந்தன் அவர்கள் உடன் பிறக்காவிட்டாலும் என்ன உரிமையோடு “அண்ணா” என்று அழைத்த ஒரு ஜீவன் மறைந்து விட்டது. அவர் என்ன “அண்ணா” என்று கூப்பிட்ட போதிலும் என்னைத் தன்னுடைய ஒரு ஆசிரியராகவே மதித்து வந்தவர். அது அவருடைய விசேட பண்பு.

தனது ஒரே மகன் என்றைக்குமே மகிழ்வோடு இருப்பார் என நம்பிப்போலும் சதாநந்தன் என்னும் நாமத்தை திரு.செல்லப்பா குட்டியிருக்கிறார். அவருடைய பிள்ளையும் எதிர்பார்த்ததற்கு சற்றும் குறையாமல் தானும் மகிழ்வோடு வாழ்ந்து தனது துணைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள், கல்வி உலகைச் சேர்ந்த ஏனையவர்கள் அனைவரையுமே மகிழ வைத்து வாழ்ந்திருக்கின்றார். இது எல்லோருக்கும் முடிவதில்லை. “தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்”, திரு.சதாநந்தன் அவர்கள் ஒரு “தக்கார்” என்பதனை அவருடைய எச்சங்களாகிய பிள்ளைகள் மூலம் நிருபித்துக் காட்டி உள்ளார்கள். “தமில் தம்மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாம் இனிது” திரு சதா அவர்கள் அந்த இனிமையினை முழுமையாகவே அனுபவித்துள்ளார். அவருடைய பிரிவு அவரோடு சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை பேருக்கும் ஒரு பேரிழப்பான போதிலும் இல்லற வாழ வில் அவர் மனைவியைப்பிரிந்து ஆறு மாதங்கள் கூடச்செல்லவில்லை. அவர் ஒரு விசுவாசமான கணவனாகவும் இருந்திருக்கின்றார். அவரோடு நிறைந்த வாழ்க்கையை அணைவித்துச் சென்றுள்ளார். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

‘ஸ்ரீதேவி’
அச்சவேலி வடக்கு,

சி.யோகசீங்கம்
ஓய்வுநிலை அதிபரும்
சமாதான நீதவானும்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட
மொழி பெயர்ப்பாளரும்.

Mathuran Graphics & Offset Printers - Alvai. 0776688318, 021 226 3099.